

SPORTIVII ȚĂRII UREAZĂ DIN INIMĂ
Tovarășului
NICOLAE CEAUȘESCU
VIAȚĂ LUNGĂ, SĂNĂTATE DEPLINĂ,
PUTERE DE MUNCĂ PENTRU
PROSPERITATEA ȘI ÎNFLORIREA
ROMÂNIEI SOCIALISTE!

SPORT

REVISTĂ
ILUSTRATĂ
LUNARĂ
A CONSILIULUI
NAȚIONAL
PENTRU
EDUCAȚIE FIZICĂ
ȘI SPORT

IANUARIE 1978

Nr. 1

● Mesajul secretarului general al partidului, far
călăuzitor pentru întreaga activitate a mișcării spor-
tive ● Întilnirea cu tovarășul Nicolae Ceaușescu,
eveniment de neuitat pentru sportivii din lotul olimpic
● Daciada, o mare competiție națională, organi-
zată din inițiativa președintelui României socialiste ●
Sportivii fruntași omagiază pe cel mai iubit fiu al
poporului

LA MULȚI ANI, NICOLAE

EXEMPLU STRĂLUCIT DE DĂRUIRE PENTRU CAUZA LIBERTĂȚII ȘI FERICIRII POPORULUI

Zia de 26 ianuarie marchează un eveniment sărbătoros pentru întregul nostru popor: secretarul general al partidului și președintele Republicii Socialiste România, tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU**, împlinește 60 de ani de viață și 45 de ani de activitate revoluționară.

Această aniversare oferă întregului nostru popor, tuturor comuniștilor, oamenilor muncii de la orașe și sate, tuturor cetățenilor fără deosebire de naționalitate, un nou și fericit prilej de a aduce un vibrant omagiu celui mai bun și mai iubit fiu al națiunii pentru activitatea sa îndelungată de eminent militant revoluționar, pentru contribuția deosebită dată la lupta de eliberare națională și socială a poporului român, la promovarea intereselor fundamentale de progres și prosperitate ale națiunii noastre, la triumful măreței cauze a socialismului și comunismului pe pământul României.

Viața tovarășului Nicolae Ceaușescu evocă și simbolizează însuși drumul de luptă și victorii pe care l-a străbătut poporul nostru sub conducerea înțeleaptă și glorioasă a partidului comunist.

Patriot și revoluționar înflăcărat, profund devotat clasei muncitoare, poporului din rindurile căruia s-a ridicat, tovarășul Nicolae Ceaușescu a luat parte din cea mai fragedă tinerețe la lupta comuniștilor, a celor mai înaintate forțe ale națiunii, pentru libertate și dreptate socială. Înfruntând cu neînfricare represiunile polițienești și teroarea burghezo-moșierească, participând activ la luptele duse de partid pentru răsturnarea regimului de exploatare și aspirare, pentru eliberarea țării de sub dominația fascistă și instaurarea puterii populare, tovarășul Nicolae Ceaușescu a dat în fiecare împrejurare un minunat exemplu de curaj revoluționar și fermitate în aplicarea liniei politice a partidului, de dăruire totală pentru cauza libertății și fericirii poporului.

În perioada care a urmat insurecției naționale armate antifasciste și antiimperialiste din august 1944, împreună cu ceilalți conducători ai partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu a desfășurat cu elan revoluționar și energie o intensă activitate în direcția organizării și mobilizării maselor populare în marile bătălii pentru cucerirea puterii politice,

pentru reconstrucția țării și dezvoltarea ei pe calea socialistă.

Anul 1965, în care tovarășului Nicolae Ceaușescu i s-a încredințat funcția de înaltă răspundere de secretar general al partidului, a marcat începutul unei etape noi, cea mai fertilă din întreaga epocă a construcției socialiste. Este etapa în care au avut loc Congresele al IX-lea, al X-lea și al XI-lea ale partidului și în care rolul tovarășului Nicolae Ceaușescu la elaborarea importanțelor hotărâri și documente adoptate de aceste congrese, a Programului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism, precum și a întregii politici interne și externe a partidului și statului nostru a devenit esențial, hotărâtor. Aplicând creator, în elaborarea acestei politici, principiile generale ale socialismului la condițiile concrete ale țării noastre, tovarășul Nicolae Ceaușescu și-a adus un aport esențial la dezvoltarea teoriei și practicii revoluționare, la îmbogățirea tezaurului de idei al socialismului științific.

Cu neslăbită pasiune și consecvență

(Continuare în pag. 4)

IUBITE TOVARĂȘE CEAUȘESCU!

SECRETARUL GENERAL AL PARTIDULUI,
PREȘEDINTELE REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA
ÎMPLINEȘTE 60 DE ANI DE VIAȚĂ
ȘI 45 DE ANI DE ACTIVITATE ÎN MIȘCAREA COMUNISTĂ

«Asociațiile și cluburile sportive vor trebui să desfășoare o intensă activitate de cuprindere în mișcarea sportivă a întregului nostru tineret, de afirmare și promovare pe scară largă a talentelor sportive; ele trebuie să asigure educarea sportivilor în spiritul dragostei față de patrie și partid, călirea voinței, pregătirea fizică și morală a acestora în vederea obținerii unor rezultate cât mai bune atât în competițiile interne cât și internaționale».

«În toate ramurile sportive trebuie întronată o atmosferă de muncă temeinică, îndrjită, conștiincioasă, de seriozitate, de mobilizare cu înaltă responsabilitate și exigență a tuturor factorilor pentru îndeplinirea riguroasă a programelor de pregătire, pentru obținerea unor performanțe sportive de nivel mondial».

«Noi vedem în participarea la competițiile internaționale un mijloc important de dezvoltare a prieteniei și colaborării tineretului nostru cu tineretul din celelalte țări, de aprofundare a cunoașterii și înțelegerii reciproce între popoare. De aceea va trebui să facem totul și în viitor pentru ca activitatea sportivă ce o desfășurăm pe plan mondial să reflecte nemijlocit politica de pace, înțelegere și colaborare a partidului și statului nostru, eforturile României socialiste de a contribui la instaurarea unor relații noi și a unui ordin nou în viața internațională, la făurirea unei lumi mai bune și mai drepte».

NICOLAE CEAUȘESCU

Tovarășul

«Sînt foarte emoționată. În concurs, emoția nu m-a învins niciodată. N-am fost emoționată nici atunci cînd am primit notele maxime și medaliile de aur. Atunci am simțit doar bucuria și mîndria victoriei. Dar acum simt o mare emoție. Pentru că nici o medalie și nici un titlu din lume nu valorează cît distincția pe care ți-o acordă țara ta, prin cel mai iubit fiu al României, părintele îndrăgit al tineretului patriei noastre, tovarășul Nicolae Ceaușescu».

Aceste cuvinte, rostite de tripla campioană olimpică Nadia Comăneci în seara de neuitat a celui 19 august 1976, la festivitatea de cinstire a sportivilor români care au reputat rezultate prestigioase la Jocurile Olimpice la Montreal, exprimă, în fapt, nemărginita recunoștință a tuturor celor care nu-și precupețesc forțele pentru a apăra culorile patriei în întreceri sportive, față de cel mai iubit fiu al poporului nostru, marele om de omenie, secretarul general al partidului, președintele țării, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU.

17 martie, 1970 — clipele solemne ale decorării echipei masculine de handbal a României, campioană a lumii; 2 aprilie 1974 — acordarea de înalte distincții aceluiași bravi handbaliști, învingători într-o nouă ediție a campionatului mondial; 19 august 1976 — seară de neuitat la Palatul Sporturilor și Culturii, cînd medaliile obținute de sportivii noștri la Montreal, la cea de-a XXI-a ediție a Jocurilor Olimpice, își sporesc valoarea și semnificația prin înalte distincții ale Republicii pe care le înmînează tovarășul Nicolae Ceaușescu, în prezența întregii conduceri de partid și de stat. Iată trei momente de însemnătate istorică pentru mișcarea sportivă românească, cu adîncă rezonanță în inimile și sufletele tuturor celor care activează pe tărîmul sportului, cînd tovarășul Nicolae Ceaușescu, primul bărbat al țării, s-a aflat în mijlocul sportivilor, însuflețindu-i prin cuvinte calde, îndemnîndu-i să muncească mai mult, mai bine, cu mai mare dăruire, spre a reperta noi și prețioase victorii pentru gloria sportivă a patriei.

Prețuirea adusă la 19 august 1976 celor mai buni sportivi dintre cei buni, antrenorilor și tehnicienilor care i-au pregătit pe campioni și medaliați, a constituit o nouă și grăitoare expresie a aprecierii deosebite pe care conducerea superioară de partid și de stat, personal tovarășul Nicolae Ceaușescu, statornic îndrumător și sfătuitor al sportivilor, o acordă acelor «eroi ai stadioanelor» care — prin-un admirabil efort — contribuie la dezvoltarea activității sportive, la creșterea permanentă a prestigiului sportului românesc pe plan internațional.

Prezența la festivitatea de cinstire a olimpicilor a tovarășului Nicolae Ceaușescu, a tovarășei Elena Ceaușescu, a celorlalți conducători de partid și de stat, magistrala cuvîntare rostită de secretarul general al partidului au demonstrat, cu marea putere a faptelor, importanța ce se acordă în țara noastră educației fizice și sportului, activității de interes național, însemnat factor de educare comunistă a tineretului, de formare multilaterală a tinerei generații.

Înmînarea de către tovarășul Nicolae Ceaușescu a unor înalte ordine și medalii sportivilor care au reprezentat cu cinstire culorile patriei la Jocurile Olimpice de la Montreal are semnificația unei elocvente manifestări a grijii constante pe care conducătorul statului și partidului nostru o manifestă pentru sportivii de frunte ai țării, pentru cei care încheie victorioși asprele bătălii de pe terenurile de sport. Într-o atmosferă de vibrant entuziasm, tovarășul Nicolae Ceaușescu, cu o emoționantă și neasemuită căldură, s-a adresat tuturor sportivilor, învingători sau învinși în cea mai importantă confruntare sportivă mondială, felicitîndu-i sau îndemnîndu-i să se pregătească în viitor și mai bine, vorbind despre rolul hotărîtor al sportului în viața modernă, despre frumusețea luptei din arena sportivă.

Referindu-se la strălucita comportare la Jocurile Olimpice de la Montreal a tinerei gimnaste Nadia Comăneci, cîștigătoare a trei medalii de aur, una de argint, și una de bronz, căreia i-a fost acordat înaltul titlu de Erou al Muncii Socialiste și Medalia de aur «Secera și Ciocanul», simbol al muncii fără preget, răsplătă a unui efort de ani de zile, care luminează

dezbaterea și soluționarea diferitelor probleme cu care s-a confruntat, de-a lungul anilor, mișcarea de educație fizică și sport din țara noastră.

Ca parte integrantă a noii realități românești, această mișcare a cunoscut — asemenea tuturor celorlalte domenii de activitate — o puternică dezvoltare în anii socialismului, care i-a fost permanent jalonată, orientată prin hotărîri și alte documente de partid. Cu deplină satisfacție putem spune că unul dintre documentele cele mai importante de acest fel l-a constituit Mesajul adresat de tovarășul Nicolae Ceaușescu Conferinței pe țară a mișcării sportive din anul 1975. Prin acest Mesaj, educația fizică și sportul din țara noastră — care fuseseră oficializate încă din anul 1967, prin Legea Sportului, ca activități de interes național — au primit un nou și puternic impuls pentru îndeplinirea fundamentalei lor meniri sociale, aceea de a contribui la întărirea sănătății populației, precum și la formarea multilaterală și educarea tinerei generații. Drept urmare, în ultimii ani a sporit considerabil numărul tinerilor, al celorlalți oameni ai muncii care practică exercițiile fizice și sportul, a fost dezvoltată în mare măsură baza materială destinată acestor activități, a crescut nivelul performanțelor sportive și au devenit mai numeroase succesele reprezentanților sportului românesc în arena olimpică, mondială și europeană. În sprîjinul acestei evoluții pozitive au venit, între timp, alte analize de partid, efectuate sub conducerea și îndrumarea tovarășului Nicolae Ceaușescu, noi orientări, sarcini și indicații date de secretarul general al partidului. Unele dintre acestea se regăsesc, de altfel, în Programul privind dezvoltarea activității de educație fizică și sport pe perioada 1976-1980, adoptat de Comitetul Politic Executiv al C.C. al P.C.R. Dar de cea mai mare importanță pentru mișcarea noastră sportivă este competiția națională «Daciada», aflată acum în plină desfășurare, care a fost organizată din inițiativa personală a tovarășului Nicolae Ceaușescu. Sub genericul «Daciadei» atît sportul de masă, cît și cel de performanță din țara noastră pot și trebuie să facă saltul de cantitate și — mai ales — de calitate asteptat.

Iubitor de sport și, totodată, cunoscător exigent al fenomenului sportiv, tovarășul Nicolae Ceaușescu a știut întotdeauna să aprecieze la justa lor valoare performanțele sportivilor noștri. Multora dintre ei, medaliați olimpici și mondiali, le-a înmînat personal ordine și medalii, ca răsplătă pentru meritele lor, cum a fost cazul cu Nadia Comăneci, Vasile Diba și ceilalți laureați ai Olimpiadei de la Montreal, în cadrul întîlnirii de neuitat din seara zilei de 19 august 1976. Cuvintele calde adresate sportivilor cu prilejul acestei emoționante festivități, dar mai ales îndemnul să se pregătească și mai susținută în viitor rămîn ca adevărate puncte de referință în vederea unei mai intense și responsabile angajări în muncă a întregii noastre mișcări sportive.

Apropiata aniversare a zilei de naștere a tovarășului Nicolae Ceaușescu oferă tineretului sportiv al țării fericitul prilej de a-și exprima încă o dată stima, prețuirea și deplina recunoștință față de secretarul general al partidului. Laolaltă cu întregul popor, sportivii îi urează din inimă secretarului general al partidului, președintelui Republicii, multă sănătate, viață îndelungată și putere de muncă pentru continua înflorire a scumpei noastre patrii și prosperitate a națiunii noastre socialiste.

(Urmare din pag. 2)

a acționat și acționează tovarășul Nicolae Ceaușescu pentru întărirea continuă a forței politice și organizatorice a partidului nostru, pentru creșterea rolului său conducător în societate, a capacității sale de a uni și mobiliza energiile creatoare ale întregului popor în marea operă de edificare socialistă a patriei.

Aceeași perseverență este manifestată și în privința înfăptuirii cît mai depline a legăturii partidului cu masele largi de oameni ai muncii, a purtării unui dialog viu și permanent cu poporul, a consultării sistematice, deschise, cu creatorii de bunuri materiale și spirituale din patria noastră, cu toți cei care transpun în viață politica de construcție socialistă. De altfel, dacă în acest scurt interval de timp care a urmat Congresului al IX-lea a fost posibilă obținerea unor succese fără precedent pe plan economic și social, dacă ritmul înaintării pe calea construcției socialiste s-a accelerat considerabil, existînd perspectiva apropiată — așa cum s-a precizat la recenta Conferință Națională a P.C.R. — ca România să se înscrie în rîndul țărilor cu nivel mediu de dezvoltare, toate acestea se datoresc într-o măsură decisivă tocmai strălucitei strategii de întărire a rolului conducător al partidului, de dezvoltare continuă a legăturii sale cu masele, elaborată de tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Promovînd un profund spirit innoitor în întreaga viață social-politică a țării, secretarul general al partidului acționează pentru perfecționarea continuă a organizării și conducerii societății, a întregii activități sociale, pentru adîncirea democrației socialiste și atragerea largă a maselor la conducerea treburilor obștești. În același timp, militează neobosit pentru promovarea principiilor eticii și echității socialiste în toate domeniile vieții sociale, pentru formarea și dezvoltarea multilaterală a omului nou, înaintat, al societății noastre.

Aflată într-o strînsă, indisolubilă legătură cu politica internă, politica externă a partidului și statului nostru pune de asemenea în evidență aportul decisiv al tovarășului Nicolae Ceaușescu la elaborarea și înfăptuirea ei practică, neobosita sa activitate pe plan internațional pentru apărarea intereselor vitale ale poporului nostru, pentru slujirea cauzei păcii și socialismului.

Contribuția constructivă a președintelui Nicolae Ceaușescu la elucidarea marilor probleme ale contemporaneității, la soluționarea pe cale pașnică — prin metoda tratativelor și a contactelor politice — a problemelor litigioase între state, la dezvoltarea procesului de edificare a securității europene, la instaurarea unei noi ordini economice și politice mondiale, a dus la creșterea considerabilă a prestigiului internațional al țării noastre. Aprecieria bogate și neobositei activități desfășurate de tovarășul Nicolae Ceaușescu pe plan internațional și-a găsit recent o nouă și strălucită expresie prin conferirea Medaliei de aur a păcii, distincție care onorează partidul și statul nostru, semnifică o elocventă recunoaștere a meritelor excepționale ale secretarului general al partidului, președintelui Republicii, în promovarea cauzei păcii, colaborării și prieteniei între popoare, o nouă confirmare a justeții orientărilor politicii externe a României socialiste.

Preocupat intens — cum este și firesc — de aspectele majore ale politicii interne și externe duse de partidul și statul nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu a găsit timpul necesar și a dovedit o mare înțelegere și pentru

NICOLAE CEAUSESCU în mijlocul sportivilor olimpici români UN EVENIMENT MEMORABIL CU PUTERNIC ECOU MOBILIZATOR PENTRU ÎNTREAGA MIȘCARE SPORTIVĂ ROMÂNEASCĂ

prin puterea exemplului său drumul altor generații, tovarășul Nicolae Ceaușescu arăta cu o mare putere mobilizatoare: «Fie ca aceasta să constituie un imbold, atât pentru tineretul nostru sportiv cât și pentru întregul nostru tineret, de a acționa pentru a-și îndeplini cu cinste, cu abnegație, îndatoririle, pentru a-și servi patria, a-și însuși cele mai înalte cunoștințe în toate domeniile de activitate!» Cuvinte calde, de îndemn părintesc, pentru o sporită responsabilitate a întregului tineret al patriei noastre.

Cuvântarea tovarășului Nicolae Ceaușescu, mesajul său înflăcărat adresat sportivilor subliniază realitatea nouă a zilelor noastre, că întregului tineret îi revin azi sarcini mai mari ca oricând și că, în același timp, succesele acestora, în toate domeniile, inclusiv în cel al educației fizice și sportului, arată cu limpezime și deplină convingere că era socialistă deschide tineretului patriei noastre minunate perspective de bunăstare, de fericire, de atingere a celor mai înalte culmi de înflorire și afirmare pleneră a personalității umane.

Pentru a obține victorii, pentru a urca treptele cele mai înalte ale măiestriei, sportivii trebuie să muncească mai mult, mai bine, ei trebuie să persevereze cu îndrăzneală în atingerea obiectivului propus — iată direcțiile în care trebuie să acționeze mișcarea sportivă, toți slujitorii ei, pentru ca — înfăptuind în viață îndemnul secretarului general al partidului — la Jocurile Olimpice de la Moscova, din 1980, noi și prestigioase performanțe să se înscrie în analele sportului românesc. Iar bilanțul rodnic cu care s-a încheiat anul 1977 — etapă importantă a pregătirii viitoarelor succese — este o elocventă mărturie a fermității și responsabilității cu care mișcarea sportivă din țara noastră a pornit la îndeplinirea prețioaselor indicații pe care secretarul general al partidului le-a dat sportivilor frunzași, antrenorilor, tuturor activiștilor sportivi. Pentru că, în fond, fapta, victoria, succesul reprezintă modalitatea cea mai convingătoare prin care sportivii își manifestă vibrantul atașament și recunoștința profundă față de cel mai iubit fiu al poporului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu, care, cu aleasă și părintească grijă, îndrumă și mișcarea noastră sportivă, pe drumul deplinei ei afirmări în marea arenă internațională.

Constantin MACOVEI

O strângere de mână pe care Simion Cuțov n-o va uita niciodată

Președintele țării o felicita pe campioana olimpică Nadia Comăneci

Tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu, în mijlocul unui grup de sportivi și tehnicieni participanți la J.O. de la Montreal, cu ocazia festivității de la 19 august 1976

Mesajul adresat de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU

PARTICIPANȚILOR LA CONFERINȚA PE ȚARĂ
A MIȘCĂRII SPORTIVE

FAR CĂLĂUZITOR, DOCUMENT DE ÎNALTĂ VALOARE
TEORETICĂ ȘI PRACTICĂ

În sălile de sport de pe întreg cuprinsul țării, pregătire atentă, pe baze științifice, pentru tinerele vârstare

În acești ani educația fizică și sportul în școli au cunoscut o continuă dezvoltare. În fotografie, un aspect de la antrenamentul unei echipe școlare la Hunedoara

Unul dintre documentele fundamentale după care se conduce actualmente întreaga activitate de educație fizică și sport din țara noastră este **Mesajul adresat de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU** participanților la Conferința pe țară a mișcării sportive, care a avut loc la București în februarie 1975.

Document de o inestimabilă valoare teoretică și practică, **Mesajul** face o sinteză a realizărilor, dar și a unor rămăneri în urmă în acest domeniu de activitate, analizează felul cum au fost îndeplinite, până la ora Conferinței, sarcinile decurgând din Hotărârea Plenei C.C. al P.C.R. din februarie-martie 1973 cu privire la dezvoltarea continuă a educației fizice și sportului și trasează cu claritate căile de urmat în viitor.

În urma acestui Mesaj, delegații și invitații la Conferință, activiștii din domeniul educației fizice și sportului, antrenorii, tehnicienii, sportivii frunțași, profesorii de educație fizică au fost ajutați să vadă mai clar, cu mai multă profunzime, direcțiile în care trebuie să acționeze cu un plus de energie, au fost înarmați cu orientări din cele mai prețioase, care — transpuse în viață — au dus, în cei aproape 3 ani care s-au scurs de atunci, la obținerea unor rezultate remarcabile atât în sportul de masă cât și în cel de performanță.

Pornind de la ideea înscrisă în Programul partidului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintarea României spre comunism, care prevede că «cultura fizică și sportul vor face parte integrantă din măsurile privind dezvoltarea fizică armonioasă și păstrarea sănătății poporului», tovarășul Nicolae Ceaușescu, în **Mesajul** adresat Conferinței pe țară a mișcării sportive, a arătat că «partidul și guvernul vor acorda și în viitor o atenție deosebită dezvoltării activității în acest domeniu, asigurării condițiilor pentru ca poporul român, tineretul patriei să crească cât mai sănătos și viguros, capabil să-și îndeplinească cu succes rolul istoric de constructor al socialismului

și comunismului».

Această frază sintetizează în mod strălucit rolul formativ și educativ al educației fizice și sportului în țara noastră, conținutul de fond al acestei activități, finalitatea sa social-politică și o vom înțelege și mai bine punând-o în legătură cu o altă indicație de bază a Mesajului, aceea ca «activitatea de educație fizică și sport să fie mai strâns legată de producție, să contribuie la stimularea și dezvoltarea energiilor și a capacităților creatoare ale oamenilor muncii în munca concretă pentru îndeplinirea sarcinilor de plan în întreprinderi, să asigure participarea activă și nemijlocită a maselor largi de sportivi la îndeplinirea politicii generale de dezvoltare economico-socială a țării, de edificare a noii orânduiri».

Deosebit de prețioase sînt indicațiile secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, în ceea ce privește necesitatea cuprinderii și participării întregului tineret, a maselor de oameni ai muncii, la practicarea sistematică a exercițiilor fizice și a sportului. Grijă părintească a președintelui țării pentru tineret, pentru sănătatea sa fizică și morală, stau la baza indicațiilor sale în acest domeniu și aveau să genereze ceva mai târziu, marea competiție sportivă națională **Daciada**, organizată din inițiativa tovarășului Nicolae Ceaușescu.

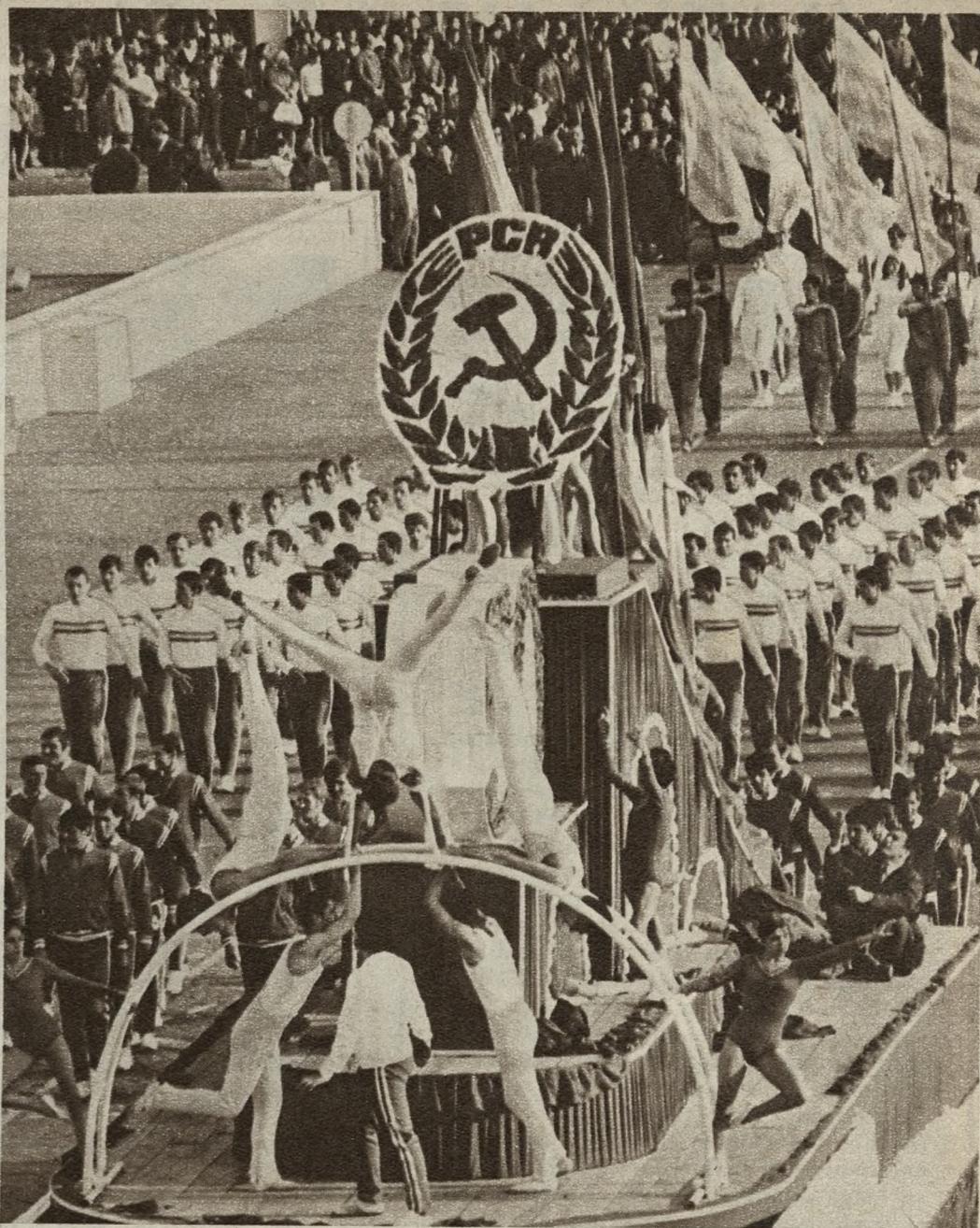
Mesajul trasează sarcini precise privind cuprinderea întregului tineret — începînd cu copiii, cu pionierii și elevii, cu studenții, cu tineretul din întreprinderi și instituții, cu cel de la sate — în forme simple, accesibile, atractive de practicare a sportului, la aceste forme urmînd a fi cuprinse cele mai largi categorii de cetățeni, în așa fel încît, în țara noastră, să se dezvolte o activitate sportivă cu adevărat de masă. Se subliniază că rețeaua de învățămînt, organizațiile de pionieri și de U.T.C. asociațiile studențești, sindicatele, cluburile sportive trebuie să facă totul pentru a-și îndeplini în cele mai bune condiții sarcinile în acest domeniu.

Mesajul adresat de tovarășul Nicolae Ceaușescu participanților la Conferința pe țară a mișcării sportive a cuprins indicații prețioase și în domeniul sportului de performanță, cuprinzînd o trecere în revistă, sintetică și pregnantă, a rezultatelor obținute în diverse ramuri sportive, relevîndu-se realizările unora (handbal, caiac-canoe, lupte, unele probe atletice), dar și rămîinerile în urmă ale altora (fotbalul mai ales, înotul, tirul, halterele, patinajul) și arătîndu-se că nivelul internațional al performanțelor nu poate fi menținut s-au atins decît printr-o **atmosferă de muncă temeinică, îndrîjită, conștiințioasă, de seriozitate, de mobilizare cu înaltă responsabilitate și exigență a tuturor factorilor pentru îndeplinirea riguroasă a programelor de pregătire, pentru obținerea unor performanțe sportive de nivel mondial.**

Înalta exigență față de modul de pregătire și educare moral-politică a sportivilor, fundamentarea științifică a întregului proces de instruire-antrenament, creșterea continuă a pregătirii de specialitate a tehnicienilor, antrenorilor și profesorilor de educație fizică; combaterea atitudinilor de vedetism, a actelor de indisciplină și favoritism, a lipsei de răspundere; folosirea tot mai eficientă a bazei materiale existente și lărgirea continuă a acesteia; întărirea răspunderii, exigenței și autorității federațiilor sportive reprezintă mijloace directe, eficiente pentru continua dezvoltare a sportului de performanță, pentru obținerea unor rezultate mereu mai bune în arena internațională.

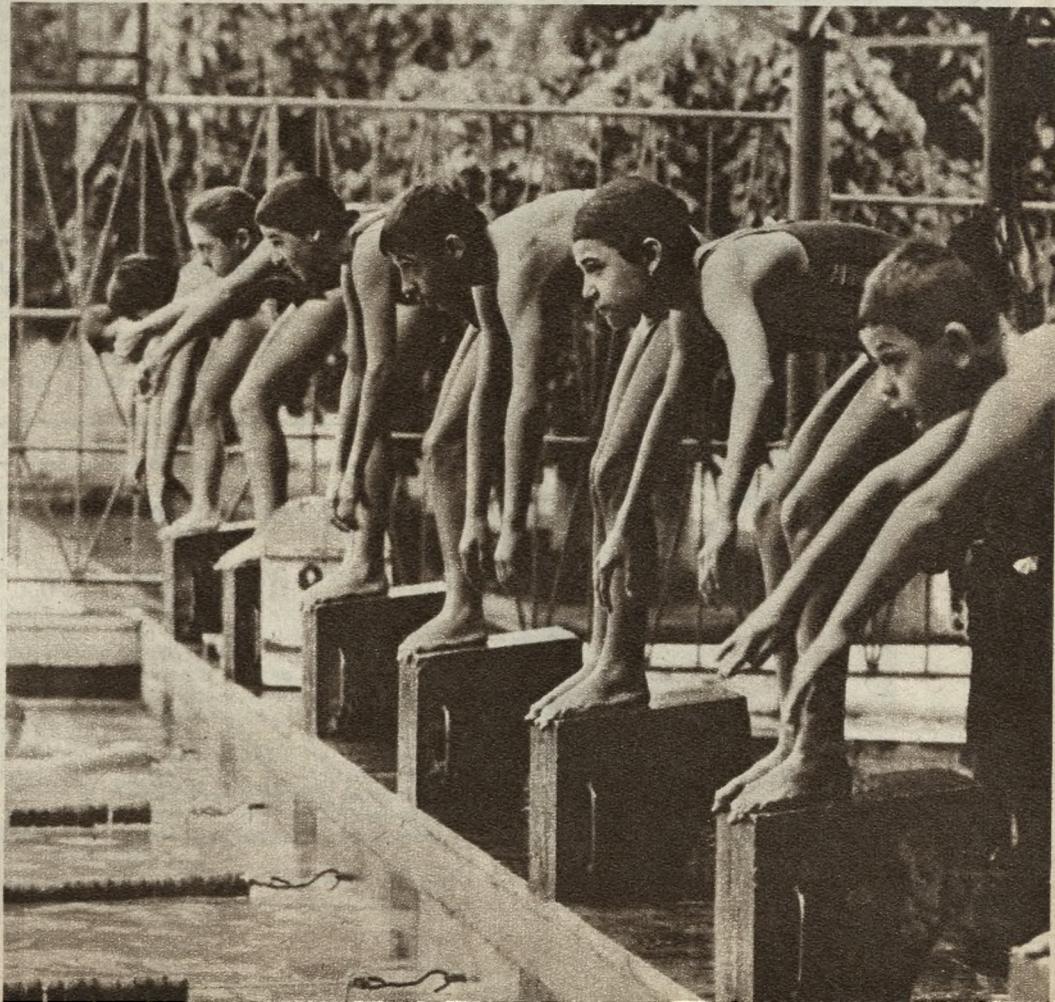
În acest sens, în anii 1976 și 1977 s-au înregistrat de către sportul românesc pași importanți înainte, ilustrați — pentru a lua doar exemplele cele mai recente — de cele **27 medalii cucerite la Jocurile Olimpice de la Montreal** (dintre care 4 de aur) de cele **35 medalii cucerite la Universiada de la Sofia** (dintre care 11 de aur), de numeroasele titluri de campioni mondiali și europeni obținute de sportivii țării noastre (numai în 1977, 5 campionate ale lumii și 7 continentale!).

Expresie directă a dragostei pe care secretarul general al partidului o poartă tineretului țării, nesecat izvor de idei, de îndrumări teoretice și practice, îndreptar de inestimabilă valoare pentru activitatea de zi cu zi a tuturor celor care activează în sport, Mesajul adresat de tovarășul Nicolae Ceaușescu participanților la Conferința pe țară a mișcării sportive în 1975 reprezintă un **îndemn cald, convingător, mereu proaspăt, un far călăuzitor pentru toți sportivii, tehnicienii și activiștii din mișcarea sportivă**, care se angajează să depună, în continuare, toată capacitatea și abnegația lor pentru a îndeplini sarcinile care decurg din acest document de importanță capitală pentru sportul românesc.

Cu ocazia zilelor festive, sportivii își manifestă, prin care alegorice, dragostea, atașamentul și recunoștința față de partid pentru minunatele condiții de pregătire care le sînt create

În centrele de învățare a înotului copiii patriei își însușesc o deprindere utilă, își întăresc sănătatea și fac primii pași spre performanță

ÎNTÎLNIRILE CU TOVARĂȘUL MOMENTE DE NEUITAT PENTRU

Zilele acestea, întregul nostru popor serbează o aniversare scumpă: tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU împlinește 60 de ani de viață și 45 de ani de activitate în mișcarea revoluționară.

Cu acest prilej de pe întreg cuprinsul țării i-au fost adresate secretarului general al partidului, din partea a numeroși sportivi fruntași, antrenori, profesori de educație fizică, activiști sportivi, scrisori, mesaje de simpatie, vibrante urări de viață lungă și sănătate. Ei s-au alăturat astfel tuturor cetățenilor patriei noastre socialiste care, fără deosebire de naționalitate, au adus un cald omagiu celui mai iubit fiu al națiunii pentru îndelungata sa activitate pusă în slujba intereselor celor mai arzătoare ale poporului nostru, năzuințelor sale de progres și prosperitate, triumfului idealurilor socialismului și comunismului pe pământul scump al patriei noastre dragi.

Din teancul de mesaje, sosite la redacție, am cules și noi câteva scrisori, care ni s-au părut mai semnificative, semnate de patru sportivi de renume mondial Vasile Dîba, Gheorghe Gruia, Teodora Ungureanu și Nicu Gingă. Ei toți, întrecîndu-se în mari întreceri sportive pe meridianele lumii, au făcut deosebită cinste culorilor țării în care s-au născut. Prin cuvinte simple, dar plecate din adîncul inimii, ei transmit calde urări omului de numele căruia se leagă ultimele lor mari succese, ca și toate năzuințele spre mai bine ale tineretului patriei noastre.

O URARE DIN INIMĂ, ALĂTURI DE CELE ALE MILIOANELOR DE SPORTIVI AI ȚĂRII

Am avut cinstea să strîng mîna tovarășului Nicolae Ceaușescu. S-a întîmplat în luna martie a anului 1970, cînd echipei naționale de handbal masculin i s-a făcut onoarea de a fi primită la Consiliul de Stat, după cucerirea, la Paris, a celui de-al treilea titlu suprem în Campionatele mondiale. Pentru contribuția noastră — de neconceput fără condițiile minunate create de partid — la făurirea gloriei sportului românesc, am fost răsplățiți cu ordine și medalii, pe care tovarășul Nicolae Ceaușescu ni le-a înminat într-un cadru festiv. Cînd mi-a întins mîna, m-am înclinat sub privirea caldă și bună a tovarășului secretar general al partidului. De fericire și emoție îmi înghețaseră pe buze cuvintele pe care aș fi vrut să le rostesc, dacă aș fi avut răgazul: că mă simt onorat și permanent dator, că — în consens cu toți coechipierii — am vrea să-i dedicăm succesul nostru, în semn de recu-

noștință pentru activitatea prodigioasă și înțeleaptă la cirna României socialiste, pe care ne-am străduit și noi s-o reprezentăm cu cinste.

Nu pot uita niciodată strîngerea de mînă a tovarășului Nicolae Ceaușescu, nici dojana părintească, însoțită de un zîmbet afectuos, pe care mi-a adresat-o, în minutele premergătoare festivității, cînd mi-a adus aminte de o fază ratată de mine care putea compromite victoria echipei.

Mă alătur și eu milioanei de sportivi ai țării noastre, urîndu-i din suflet, la această aniversare, **LA MULȚI ANI**, cu sănătate și putere de muncă pentru înflorirea continuă a patriei noastre!

Gheorghe GRUIA
maestru emerit al sportului

ÎNALT SIMBOL AL MUNCII NEOBOSITE

Sînt fecior de țaran. M-am născut în comuna Gostinu, din județul Ilfov. Acolo m-am deprins să muncesc și să-i stîmez pe toți cei din jurul meu care au ridicat munca la rang de cult. Devenind sportiv — luptător — am considerat că este firesc să muncesc și în acest domeniu, cu toată seriozitatea și, procedînd astfel, am avut satisfacția ca — încă de la prima mea apariție într-o întîlnire internațională — să obțin un frumos succes. Mă refer la C.M. de

juniori, desfășurat în anul 1973, în S.U.A., unde am cucerit prima mea medalie de aur. Acestea i s-au adăugat, apoi, altele, ultima fiind aceea a Campionatelor mondiale, din 1977, de la Göteborg.

Pentru medalia de argint, obținută la J.O. din anul 1976 am fost felicitat personal de către tovarășul Nicolae Ceaușescu, care reprezintă pentru mine cel mai înalt simbol al muncii fără preget, omul care prin munca lui neobosită, a adus țării viața liberă și fericită pe care

o trăim cu toții astăzi.

Iată pentru ce, în preajma aniversării a 60 de ani de viață ai președintelui României, îi adresez, împreună cu toți ceilalți sportivi, o fierbinte urare de sănătate și viață lungă, pentru prosperitatea poporului român căruia i-a dedicat întreaga sa viață.

Nicu GINGĂ
maestru emerit al sportului

NICOLAE CEAUȘESCU SPORTIVII FRUNTAȘI AI ȚĂRII

O ZI PE CARE TRECEREA TIMPULUI NU MI-O POATE ȘTERGE DIN MEMORIE

Sînt în viață momente pe care trecerea timpului nu le poate șterge din memorie. Pentru mine, momentul cel mai emoționant, amintirea cea mai frumoasă este legată de impresionanta festivitate de la Palatul Sporturilor și Culturii dedicată nouă, sportivilor care am apărat cum se cuvine culorile sportive ale patriei la Jocurile Olimpice de la Montreal.

Felicitările primite atunci din partea tovarășului Nicolae Ceaușescu mi-au mers, cum se spune, la inimă.

Dragostea cu care ne-a vorbit președintele țării nu numai că m-a emoționat, dar m-a făcut să mă gîndesc la faptul că trebuie în viitor să muncim mai mult și mai bine. Cînd s-a dat citire decretului prezidențial și am auzit că mie, băiatului simplu din Delta, mi s-a conferit «Ordinul Muncii» clasa I, parcă nu-mi venea să cred... Dacă atmosfera nu ar fi fost atît de solemnă, poate că aș fi sărit în sus de bucurie. Cînd tovarășul Nicolae Ceaușescu mi-a strîns mîna, îmbrățișîndu-mă cu dragoste părintească, am vrut să-i spun cîteva cuvinte de mulțumire, de adîncă recunoștință. N-am putut scoate, însă, nici o vorbă. Eram copleșit de bucurie și emoție. Strîngerea de mînă a tovarășului Ceaușescu am simțit-o nu numai ca pe o felicitare, ci și ca o incurajare pentru activitatea mea viitoare.

Acum, cînd întregul nostru popor sărbătorește ziua de naștere a tovarășului Nicolae Ceaușescu, alături și urarea mea de sănătate, viață lungă și multă fericire.

Vasile DÎBA
campion olimpic,
dublu campion mondial

ÎNDEMNURI CARE-MI CĂLĂUZESC VIAȚA, ÎNTREAGA ACTIVITATE

Ca tînără a acestei țări mereu înfloritoare, în plină transformare socialistă, ca gimnastă de performanță care am primit deseori misiunea să apăr culorile patriei, mi-a fost dat să trăiesc multe evenimente emoționante, multe clipe fericite. Nici una nu are însă valoarea, semnificația și profunzimea momentului pe care l-am trăit în ziua de 19 august 1976, la Palatul Sporturilor și Culturii din Capitală.

Gîndul că ar fi posibil ca distincțiile pentru rezultatele pe care le-au obținut sportivii noștri la Jocurile Olimpice de la Montreal să ne fie înmîinate de tovarășul Nicolae Ceaușescu, președintele țării, secretarul general al partidului, mi-a produs o puternică emoție. Poate că, din această cauză, am avut și o mică ezitare atunci cînd am fost anunțată să urc pe podium pentru a mi se înmîna Ordinul Muncii clasa I. Dar, în clipa în care am simțit îmbrățișarea și sărutarea părintească a tovarășului Nicolae Ceaușescu, cel mai iubit fiu al țării, omul îndrăgit de întregul nostru popor, am căpătat din nou încredere în mine.

Mi s-a întipărit în adîncul sufletului, pentru tot restul vieții, acea seară de neuitat. Tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu ne-au făcut marea cinste de a ne invita, pe mine și pe Nadia, în prezidiul adunării festive, ne-au îmbrățișat, ne-au felicitat călduros, s-au fotografiat cu noi. Apoi, în cadrul unei scurte întîlniri pe care tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu au avut-o cu loturile de gimnastică, secretarul general al partidului s-a interesat de munca noastră, ne-a adresat îndemnul să lucrăm mai bine, pentru a obține rezultate de și mai mare prestigiu în arena internațională.

Sînt îndemnuri care, pentru mine, reprezintă un mod de conduită în întreaga activitate, școlară și sportivă, sînt îndemnuri care călăuzesc însăși viața mea.

Teodora UNGUREANU
maestră emerită a sportului,
medaliată cu argint și bronz
la J.O. de la Montreal

ORGANIZATĂ DIN INIȚIATIVA PREȘEDINTELUI ȚĂRII

ÎN MAREA
DRAGOSTE
ȘI PĂRINTEASCA
SA GRIJĂ
PENTRU
TINERET

COMPETIȚIA SPORTIVĂ NAȚIONALĂ

DACIADA

CADRU ORGANIZATORIC OPTIM PENTRU PRACTICAREA EXERCIȚIILOR FIZICE ȘI A SPORTULUI

«După cum vă este cunoscut, la Congresul Educației Politice și al Culturii Socialiste s-a hotărât organizarea unor festivaluri și competiții cultural-artistice educative. Avem în vedere să angajăm în această activitate și mișcarea noastră sportivă, ca — alături de aceste competiții — să organizăm competiții sportive naționale, adevărate olimpiade — dacă le putem numi așa; vom căuta să găsim un nume însă românesc pentru ele. Aceste competiții să se desfășoare la doi ani odată, în așa fel încât să putem crea o bază largă de competiție națională, de promovare a celor mai buni sportivi. Și într-adevăr, să angajăm întregul nostru tineret la aceste competiții!»

(Din cuvântarea rostită de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU cu prilejul înmînării unor înalte distincții sportivilor care au obținut performanțe deosebite la J.O. de la Montreal)

Din inițiativa tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, începînd cu anul 1977 se organizează competiția sportivă națională Daciada.

Această întrecere de o amploare fără precedent în țara noastră, își propune să dezvolte pe un plan superior tradițiile valoroase ale sportului românesc, să asigure dezvoltarea intensă și multilaterală a educației fizice și sportului de masă, să contribuie la atragerea întregului tineret, a unor mase largi de oameni ai muncii de la orașe și de la sate, în practicarea cu regularitate, sistematică a exercițiilor fizice, sportului și turismului, în scopul de a se crește noi generații sănătoase, dezvoltate complex — fizic și intelectual — temeinic pregătite pentru muncă și apărarea patriei, corespunzător cu cerințele actuale și de perspectivă ale societății noastre socialiste.

În același timp, prin felul cum a fost concepută și cum sînt orientate prevederile regulamentului său, Daciada — pe care am putea-o denumi o veritabilă «Cîntare a României» în domeniul sportului — are și menirea de a contribui la ridicarea nivelului general al activității sportive de performanță, la depistarea și pregătirea tinerelor talente, înzestrate cu aptitudini deosebite pentru obținerea unor rezultate superioare în diverse discipline, apte de a împropăta continuu loturile reprezentative.

Dincolo de aceste aspecte, privitoare la dezvoltarea educației fizice a populației, la extinderea sportului de masă și la întărirea sportului de performanță, competiția națională Daciada își aduce contribuția și la creșterea aportului social al educației fizice și sportului în dezvoltarea multilaterală a personalității umane, astfel încît — așa cum sublinia secretarul general al partidului tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU — în făurirea omului nou, constructor al socialismului, să se îmbine educația cultural-politică cu educația fizică, contribuind la formarea unui tineret sănătos atît din punct de vedere al concepției politice și culturale cît și din punct de vedere fizic.

În spiritul concepției partidului nostru, Daciada reprezintă un mijloc de îmbinare a muncii cu sportul, de participare efectivă atît la activitatea productivă cît și la obținerea unor

rezultate mereu mai bune pe terenurile și în sălile de sport.

Inițiativa organizării Daciadei a fost primită cu mult entuziasm, cu o deosebită însuflețire, atît de tineretul patriei cît și de organele și organizațiile sportive, de toate organizațiile de stat, de mase și obștești cu sarcini în organizarea și desfășurarea competiției.

Ca urmare, în întreaga țară, activitatea sportivă cunoaște — grație Daciadei — un nou avînt. În toate județele, au primit noi impulsuri formele specifice educației fizice ca: «Complexul poli-sportiv Sport și Sănătate», «Complexul aplicativ «Pentru apărarea patriei», «Înotul pentru toți», «Amicii drumeției», gimnastica zilnică în școli și gimnastica la locul de muncă, insigna «Pionier sportiv», serbările și demonstrațiile sportive.

De asemenea, odată cu startul în Daciadă, pre-tutindeni în țară mii și mii de tineri și vîrstnici participă, cu mai multă dragoste ca oricînd, la campionatele asociațiilor sportive, la campionatele pe orașe, municipii și comune, la competiții și festivaluri cultural-sportive tradiționale ale județului sau zonei geografice respective, la Cupe de ramuri de producție, la întreceri departamentale, la crosurile organizate în cinstea unor zile festive etc.

Paralel, pentru asigurarea caracterului unitar și a continuității activităților sportive de masă și de performanță, competițiile sportive cu caracter republican și local, cuprinse în calendarul sportiv anual, au început să se încadreze ca manifestări în cadrul Daciadei.

Așa cum prevede regulamentul, întrecerile pentru sportul de masă și de performanță cuprind ediții de vară, care se desfășoară în perioada martie-octombrie și ediții de iarnă în perioada noiembrie-februarie, cu finale pe țară, o dată la doi ani, începînd cu anul 1978.

Organizarea și desfășurarea Daciadei va duce la creșterea răspunderii și gradului de angajare a tuturor organizațiilor de stat, de masă și obștești în perfecționarea sub toate aspectele a activității sportive din patria noastră, în realizarea exemplară a obiectivelor stabilite de conducerea partidului în acest domeniu de activitate, în vederea dezvoltării mișcării sportive în concordanță cu progresul multilateral economico-social al României socialiste.

Concurenții unei probe de sanie, adunați la locul startului, primesc deocamdată întrecerea din seria care precede cursa lor. Este cîteva minute le va veni lor rîndul să se avînte pe pista înghețată...

I anuarie și februarie sînt «lunile de vîrf» ale marii competiții naționale Daciada (ediția de iarnă). Începute încă din ultima lună a anului trecut, întrecerile de sanie, schi, șah și tenis de masă, sporturi cuprinse în programul fazei hibernale a competiției, se află în plină desfășurare, angrenează un număr impresionant de participanți.

Recenta vacanță școlară a reprezentat un nou avînt pentru întrecerile primelor etape ale concursurilor Daciadei, ajunse acum, în general, în fazele pe județ. În săli, în jurul meselor de șah și de tenis, mii și mii de tineri — dar și mai vîrstnici — s-au întrecut cu elan, cu dorința de a face primii pași sau, după caz, de a se perfecționa în «sportul minții» sau în cel al agilității și reacțiilor rapide față de traiectoriile unei imprevizibile ale mingii de celuloid și de a urca treptele măiestriei.

Pentru că — să nu uităm — dincolo de sensul său de bază, de a asigura dezvoltarea intensă și multilaterală a educației fizice și sportului de masă, Daciada îl are și pe acela de a contribui la ridicarea nivelului general al activității sportive de performanță, prin depistarea și pregătirea de noi elemente înzestrate cu calități sportive și morale deosebite.

Iarna aceasta geroasă n-a fost prea bogată în zăpezi — cel puțin în prima sa parte — dar, în multe zone de deal sau de munte ale țării, pistele de săniuțe și schi — cele mai multe, amenajate «ad-hoc», prin elanul organizatorilor și al participanților — au fost populate și ele de dimineată și pînă la căderea serii. Participări bogate și rezultate remarcabile s-au obținut pretutindeni în țară, dar județe ca Prahova, Brașov, Mureș, Suceava, Hunedoara, Harghita pot fi evidențiate pentru eforturile organizatorice depuse, pentru buna mobilizare, pentru inițiativele activiștilor sportivi locali.

Vom intra, peste cîteva zile în luna februarie și entuziasmele întreceri ale ediției de iarnă a Daciadei își vor desemna cîștigătorii: calendarul competiției programează primele etape finale pe țară.

«Săniuța de argint» se dispută pe două categorii de vîrstă (10-14 ani și 14-19 ani), ale căror finale sînt programate în zilele de 11 și 12, respectiv 18 și 19 ale lunii viitoare, în decorul pitoresc al cunoscutei stațiuni Harghita-Băi.

La schi-fond, în afara celor două grupe de vîrstă amintite mai sus, există o a treia categorie, peste 19 ani. La toate acestea, laureații primei ediții a competiției, vor fi cunoscuți în zilele de 11 și 12 februarie în urma întrecerilor programate la Izvorul Mureșului.

Urcușul cu schiurile pe umăr, spre culmea de unde se va da startul, este mai greu. Efortul tinerilor din imagine va fi însă răsplătit de marea satisfacție pe care le-o va oferi alunecarea vertiginosă pe panta bine bătătorită.

Întrecerile de șah, atît de frumoase și de sugestiv intitulate «Căluțul de fildeș», își vor desemna cîștigătorii la Craiova (17-19 februarie) la copii și la Alexandria (24-26 februarie) pentru categoria de vîrstă superioară, în timp ce la tenis de masă cinstea de a găzdui primele finale pe țară ale popularei competiții va reveni Craiovei (10-14 ani) și municipiului Tg. Jiu (categoriile superioare de vîrstă).

Să mai notăm finalele pe țară ale Cupei U.T.C. la schi alpin (14-19 ani) programate la Păltiniș-Sibiu în primele două zile ale lui martie. Le urăm tuturor celor care se vor califica pentru finale, performanțe cit mai bune!

Așadar, ediția de iarnă se îndreaptă cu pași repezi spre așa-numitul «punct terminus», de care o mai despart, la unele ramuri, doar două-trei săptămîni. Evident, odată stabiliți, în fiecare județ, sportivii calificați pentru

finale — pe baza locurilor ocupate sau a baremurilor îndeplinite — atenția activiștilor sportivi, a tehnicienilor se va îndrepta spre pregătirea finaliștilor, pentru o cît mai bună prezentare, pentru obținerea unor cît mai bune rezultate și a cît mai multor locuri fruntașe în clasament. Ar fi însă, fără îndoială, o greșală dacă de acum încolo consiliile județene pentru educație fizică și sport, activiștii asociațiilor sportive, profesorii de educație fizică din școlile de toate gradele ar considera că, odată cu desemnarea finaliștilor, sarcinile lor decurgînd din ediția de iarnă a Daciadei s-au încheiat! Adevărul este că unul din scopurile fundamentale ale acestei competiții naționale fără precedent este acela de a asigura tineretului, înainte de orice, **CONTINUITATEA** în practicarea exercițiilor fizice și sportului, o activitate pe o durată de timp cît mai lungă. A te ocupa deci doar de cei cîteva finaliști și a-i ignora pe cei, infinit mai mulți, care au luat parte la etapele pe asociație,

pe comune, pe orașe sau pe județ ar fi în contradicție cu însăși sensurile largi, generoase ale Daciadei.

De aceea, organizarea concursurilor de schi, de sanie, de șah sau tenis de masă nu trebuie întreruptă, nu trebuie să treacă pe un plan secundar al preocupării activiștilor sportivi. Tinerii atrași în activitatea sportivă cu ocazia primelor întreceri ale Daciadei nu vor putea fi menținuți în rîndurile celor cărora mișcarea, exercițiul fizic le devine un prieten nelipsit și necesar decît dacă li se oferă, în continuare, prilejul întrecerilor, al competițiilor. Practicarea cu regularitate, sistematică a exercițiilor fizice, a sportului și turismului se înscrie ca un obiectiv fundamental al Daciadei. **Atenție deci, finalelor, dar atenție — în continuare — competițiilor locale ample, atractive, cu starturi populate!**

Daciada are regulamentul, dar și spiritul și sensurile ei!

Radu URZICEANU

Întrecerile de schi-fond sînt accesibile tuturor. Într-un pasionant final de cursă, cei trei copii din fotografie au alura unor veritabili campioni, cum — poate — vor și deveni...

HANDBALIȘII NOȘTRI ÎNCEP ASPRA BĂTĂLIE PENTRU CEL DE AL 5-LEA TITLU MONDIAL!

lăta-ne frământați de întrebarea: «A fi sau a nu fi... campioni mondiali?» chiar în țara lui Hamlet. A IX-a ediție a campionatului mondial de handbal masculin bate la ușă și toate privirile sînt îndreptate spre echipa României. De ce? — nu este greu de bănuț. **Băieții noștri dețin o performanță unică în handbalul mondial și rarissimă în sport: ei au cîștigat locul I la 4 dintre ultimele 5 ediții ale C.M.!** Cum este firesc, mai toate marile și... micile puteri ale sportului cu mingea mică visează detronarea idolilor, ascensiunea pe acest invidiat pedestal. Ce se va întîmpla în Danemarca acestui început de an?

Handbalul românesc trăiește intense frământări. Generația lui **Gruia și Oțelea** a spus, din cea a lui **Gațu** mai sînt puțini, iar «noul val» al lui **Radu Voina** n-a avut încă timp să-și spună răspicat cuvîntul. Poate că de dragul robinsonadelor lui **Penu**, al titanului travaliu desfășurat de **Licu**, porțile «naționalei» s-au deschis prea încet și prea puțin, rari fiind cei care au reușit să pătrundă pe ele. Ultimul... vîrtej, care i-a catapulat în mijlocul terenului pe **Flangea și Stîngă**, pe **Marchidan, Durău și Deacu**, poate să-și domolească forța înainte de a-i urca prea sus. În această conjunctură — a prea marii adulări a generațiilor mai vechi, cu experiența bătăliilor decisive, a încrederii mai mică față de ceea ce vine — s-au pus bazele noii naționale. La cîrma ei, lîngă **Nicolae Nedef** a fost așezat **Cornel Oțelea**, unul din oamenii victoriei de la Paris. Poate că nici n-a fost o alegere rea, dacă prea mulți «sfătuitoari autorizați» nu le-ar fi dat soluții bune, dar mereu altele, reducîndu-și valoarea tocmai prin succesiunea lor ametoare.

Ceea ce scriem nu este neîncredere, ci un element dat care nu poate fi eludat. Sînt omenesți ezitări și este omenesc să schimbi atunci cînd consideri că ai greșit, deoarece niciodată nu este prea tîrziu. Fără a pronostica cu siguranță a 5-a victorie, succes care ar zdruncina din temelii multe ambiții ca și realizate, **credem în valoarea echipei României și — mai ales — în forța ei de a izbîndi, de a-și amplifica puterea, voința, capacitatea de luptă atunci cînd este nevoie.** Un mic episod este, poate, în multe privințe edifica-

tor. Astă-vară, în Poiana Brașov, se pregăteau — în aceeași perioadă — și lotul de fotbal al lui **Ștefan Covaci** și lotul de handbal al lui **Nicolae Nedef**. Fotbaliștii veniseră cu gîndul să se antreneze în poienița de la poalele stadionului, dar Covaci le-a cerut să joace la două miniporturi pe cimentul patinoarului. Două mingi au zburat, catapultate de șuturi viguroase, dincolo de vîrfurile brazilor, semnificînd nemulțumirea băieților pentru o

PROGRAMUL ECHIEI ROMÂNIEI

A IX-a ediția a campionatului mondial de handbal masculin se desfășoară în Danemarca, între 26 ianuarie și 5 februarie 1978. Participă 16 reprezentative naționale. Echipa noastră va juca după următorul program:

În grupa B
26 ianuarie, la Herning: România — R.D. Germană;
28 ianuarie, la Aabenraa: România — Franța;
29 ianuarie, la Herning: România — Ungaria;
Primele două clasate din fiecare dintre cele patru grupe preliminare (A, B, C și D) se califică în grupele semifinale. Contînd pe o clasare superioară a reprezentativei noastre, programul ei în această nouă fază va fi:

31 ianuarie, la Odense: România — cu a doua clasată în grupa A (din care fac parte Iugoslavia, R.F. Germania, Cehoslovacia și Canada);

2 februarie, la Helsinor: România — cu prima clasată din grupa A.

Finalele pentru locurile 3—4 și 5—6 au loc la 4 februarie, la Brøndby, iar cele pentru locurile 1—2 și 7—8 la 5 februarie, în aceeași localitate daneză.

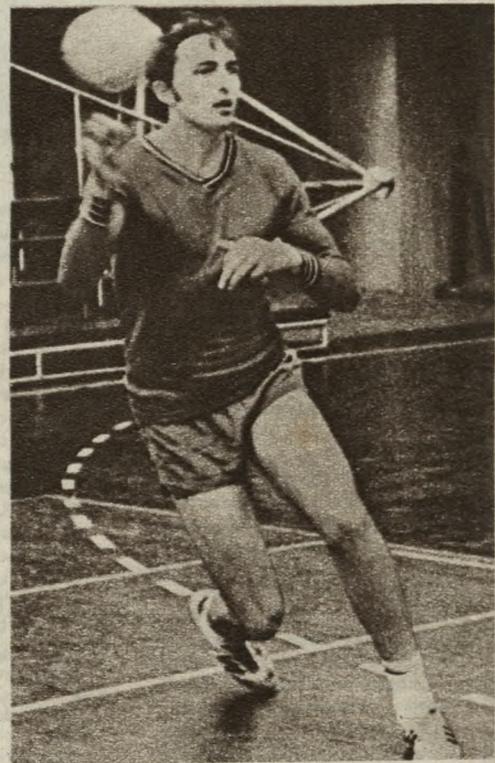
excursie de încă... 200 m. Cam în aceeași vreme, handbaliștii treceau linia de sosire, după o alergare pînă în Cristian și înapoi! Și nici unul dintre ei nu s-a enervat cînd Nedef, calm, i-a anunțat că «mingea va fi repetată»... În hărnicia și ambiția lor se află germenele victoriei. În talentul lor — strălucirea succesului.

Sezonul acestui an n-a fost prea favorabil băieților noștri. Victoriile au alternat prea des cu înfrîngerile, formulele de echipă s-au schimbat în căutarea «7»-ului ideal, oameni mai vîrstnici sau mai tineri au fost chemați, refuzați, apoi — din nou — chemați.

Dar nici acest lucru nu este neobișnuit. Ne amintim că înainte de Paris anulul 1970, ai noștri aveau asemănătoare oscilații. Omul de condei și de spirit care este **Fănuș Neagu**, cel care cîntă atît de frumos, inegalabil am spune, succesele tricolorilor, le prevestea handbaliștilor noștri «**aspră lecție nordică**». Și n-a fost așa. N-a fost așa pentru că în marile bătălii băieții lui Nedef sînt cu totul altfel: neînduplecați, tari, ineputabili.

În actuala formulă — sperînd că în cele citeva zile pînă la startul campionatului mondial nu va fi schimbată — se află, într-o îmbinare care se profilează, handbaliști care pun în balanță experiența (**Penu, Birtalan, Kicsid, Stockl**), băieți care au cunoscut consacrarea (**Tudosie, Voina, Drăgăniță**) și alții care aspiră la ea (**Fölker, Mironiuc, Flangea, Stîngă, Durău**), oameni din generații diferite, dar cu toții crescuți în aceeași școală a handbalului românesc, bine reputată în lume.

Se spune despre acest campionat mondial că este cel mai greu din cite a cunoscut lumea handbalului.

Ștefan Birtalan, golgeterul campionatului mondial din 1974, se ambiționează să-și reconfirmă titlurile (să nu uităm că, în același an, el a devenit și campion mondial...).

S-a mai zis și s-a mai scris același lucru înaintea fiecărei bătălii pentru titlul suprem. Și niciodată nu s-a exagerat. Handbalul, ca și celelalte discipline, progresa neîncetat, astăzi nu mai puțin de 10 echipe (Iugoslavia, R.F. Germania, Cehoslovacia, Ungaria, R.D. Germană, România, Danemarca, U.R.S.S., Suedia și Polonia) pornind din start cu șanse mari de cucerire a medaliei de aur. Două dintre pretendente ne sînt adversare chiar în grupă: **R.D. Germană și Ungaria!** Iată, așadar, că nimic nu este exagerat. Firește, o singură echipă va fi campioană, dar ea va trebui să răzbată prin veritabile baraje, să se dovedească în 6 meciuri (programate pe parcursul a 11 zile) mereu la fel de proaspătă, la fel de viguroasă, la fel de iscusită în anihilarea unui șir de sisteme de joc diferite.

Sperăm că aceea va fi echipa României! Sperăm că băieții noștri vor dovedi încă o dată — a 5-a oară! — că sînt de neînfrînt, că valoarea lor este statornică.

Le urăm din inimă succes!

Hristache NAUM

Werner Stockl realizînd una dintre spectaculoasele și atît de eficientele sale pătrunderi pe semicerc

LOTUL REPREZENTATIV

CORNEL PENU — Dinamo București, maestru emerit al sportului, 31 de ani, 1,91 m — înălțime, 88 kg, 230 selecționări în reprezentativa A a României, 1 gol marcat;

NICOLAE MUNTEANU — Steaua, maestru al sportului, 26 ani, 1,88 m, 92 kg, 56 selecționări;

VIRGIL MARCHIDAN — Steaua, 21 de ani, 1,90 m, 80 kg, 14 selecționări;

ȘTEFAN BIRTALAN — Steaua, maestru emerit al sportului, 29 de ani, 1,94 m, 97 kg, 156 selecționări, 587 goluri marcate;

BENONE NICOLESCU — Dinamo Brașov, 27 de ani, 1,76 m, 73 kg, 3 selecționări, 1 gol marcat;

MIHAI MIRONIUC — Minaur Baia Mare, 25 de ani, 1,91 m, 90 kg, 23 selecționări, 39 goluri marcate;

WERNER STOCKL — Steaua, maestru emerit al sportului, 25 de ani, 1,88 m, 97 kg, 120 selecționări, 157 goluri marcate;

CONSTANTIN TUDOSIE — Steaua, maestru emerit al sportului, 27 de ani, 1,88 m, 83 kg, 109 selecționări, 195 goluri marcate;

RADU VOINA — Steaua, maestru emerit al sportului, 23 de ani, 1,85 m, 86 kg, 163 selecționări, 331 goluri marcate;

CEZAR DRĂGĂNIȚĂ — Steaua, maestru emerit al sportului, 23 de ani, 1,86, 90 kg, 81 selecționări, 145 goluri marcate;

MIRCEA GRABOVSCI — Dinamo București, maestru al sportului, 25 de ani, 1,97 m, 86 kg, 78 selecționări, 119 goluri marcate;

ȘTEFAN DEACU — Știința Bacău, 23 de ani, 1,86 m, 81 kg, 13 selecționări, 8 goluri marcate;

ALEXANDRU FOLKER — Politehnica Timișoara, 21 de ani, 1,94 m, 95 kg, 30 de selecționări, 46 de goluri marcate;

CORNEL DURĂU — Dinamo București, 20 de ani, 1,80 m, 80 kg, 6 selecționări, 19 goluri marcate;

VASILE STÎNGĂ — Steaua, 20 de ani, 1,86 m, 72 kg, 16 selecționări, 19 goluri marcate;

GABRIEL KICSID — Steaua, maestru emerit al sportului, 29 de ani, 1,96 m, 96 kg, 190 selecționări, 447 goluri marcate.

Antrenori: **NICOLAE NEDEF** și **CORNEL OȚEA**.

Cornel Penu acum ca și la Paris, ca și la Berlin...

Victorie a tricolorilor și a tricolorului, victorie — a 4-a în șirul început la Dortmund — pe care bucuria și entuziasmul fârișorilor ei o sărbătorească în sala din Berlin!

PALMARESUL ECHIIPEI ROMÂNIEI la ultimele 5 ediții ale C.M. de handbal

R.F. GERMANIA — 1961
(ediția a IV-a)

În preliminarii:

România — Uniunea Sovietică 9—12
România — Uniunea Sovietică 18—13

În grupa C:

România — Japonia 29—11
România — Cehoslovacia 8—12

În semifinale:

România — Danemarca 15—13
România — Echipa unită a celor două state germane 12—9
România — Norvegia 16—14

În finală:

România — Cehoslovacia 9—8
Clasament final: 1. ROMÂNIA; 2. Cehoslovacia; 3. Suedia; 4. Echipa unită a celor două state germane; 5. Danemarca; 6. Islanda.

CEHOSLOVACIA — 1964
(ediția a V-a)

În grupa D:

România — Uniunea Sovietică 16—14
România — Norvegia 18—10
România — Japonia 36—12

În semifinale:

România — Danemarca 25—15
România — Cehoslovacia 16—15

În finală:

România — Suedia 25—22
Clasament final: 1. ROMÂNIA; 2. Suedia; 3. Cehoslovacia; 4. R.F. Germania; 5. Uniunea Sovietică; 6. Iugoslavia.

SUEDIA — 1967
(ediția a VI-a)

În grupa C:

România — R.D. Germană 14—14
România — Canada 27—3
România — Uniunea Sovietică 15—13

În sferturi de finală:
România — Ungaria 20—19

În semifinale:

România — Cehoslovacia 17—19

În finala 3—4

România — Uniunea Sovietică 21—19
Clasament final: 1. Cehoslovacia; 2. Danemarca; 3. ROMÂNIA; 4. Uniunea Sovietică; 5. Suedia; 6. R.F. Germania.

FRANȚA — 1970
(ediția a VII-a)

În grupa C

România — Franța 12—9
România — Elveția 22—7
România — R.F. Germania 14—15

În sferturi de finală:

România — Suedia 15—13

În semifinale:

România — Danemarca 18—12

În finală:

România — R.D. Germană 13—12
Clasament final: 1. ROMÂNIA; 2. R.D. Germană; 3. Iugoslavia; 4. Danemarca; 5. R.F. Germania; 6. Suedia.

R.D. GERMANĂ — 1974
(ediția a VIII-a)

În grupa B:

România — Polonia 18—14
România — Spania 21—11
România — Suedia 18—20

În semifinale:

România — Danemarca 20—11

România — Cehoslovacia 20—13

În finală:

România — R.D. Germană 14—12
Clasament final: 1. ROMÂNIA; 2. R.D. Germană; 3. Iugoslavia; 4. Polonia; 5. Uniunea Sovietică; 6. Cehoslovacia.

A.S.A. Tg. MUREȘ, FRUNTAȘA CLASAMENTULUI, ALEARGĂ LA SOVATA... DUPĂ TITLUL DE CAMPIOANĂ LA FOTBAL

Pe aleile care înconjoară lacul Ursu, primii kilometri în alergare, cu gândul la retur.

Cînd citiți aceste rînduri, lidera campionatului nostru de fotbal, A.S.A. Tg. Mureș, se mai află încă la Sovata, efectuînd ultimele zile ale stagiului de pregătire montană. Au fost aproape trei săptămîni de preparative atente, asidue, tensionate puțin sub responsabilitatea inedită a poziției în clasament. Căci obligația echipei — se susține într-un consens general — este de a-și menține locul de frunte, aducînd pentru prima dată în Tg. Mureș tricourile de campioni naționali.

Pentru că ce altceva își poate propune, la jumătatea întrecerii, o formație clasată pe locul întii, cu două puncte avans, care mai are și avantajul de a fi gazdă, în retur, în întîlnirile cu trei mari pretendente la titlu: Steaua, Dinamo și F.C. Argeș?

Ceea ce nu înseamnă că, vîsînd cu ochii deschiși, A.S.A. îngăduie în atitudinea sa și un dram de melancolie. Realistă, fermă, angajată, echipa, fără Pislaru (convalescent după o hepatită ușoară) dar cu Gligore, revenit după o indisponibilitate de durată, și-a umplut aici, la Sovata, rezervorul capacității fizice. Cuvîntul de ordine al antrenorului Tiberiu Bone a fost: îmbunătățirea forței fizice generale și specifice, prin sporirea

volumului antrenamentelor adecvate. Sau, cum se exprima plastic doctorul Emerich Halmagyi, «puțin mai încet, dar foarte mult!». Este o optică izvorită din recomandările ultimei consfătuiri de la Snagov, referitoare la actualul stadiu de pregătire, tradusă prin crosuri lungi și ședințe repetate de gimnastică la sală.

Nu-i mai puțin adevărat că stațiunea Sovata, leagăn tradi-

După efortul unei zile de antrenament, o «recuperare» binevenită, în bazinul cu apă termală.

De patru ani la cîrma Asociației Sportive Armata Tg. Mureș, colonelul Gheorghe Pintilie ni se pare un interlocutor îndreptățit, acum cînd echipa de fotbal domină clasamentul Diviziei A.

— Credeți într-o victorie finală a echipei A.S.A.?

— Nu este imposibilă, dar eventualul succes este condiționat de mai mulți factori: renunțarea la starea de spirit defensivă în meciurile din deplasare; aducerea la același numitor a randamentelor individuale, decalate, pînă acum; rodarea echipei în mai multe întîlniri amicale internaționale, pentru a-i spori personalitatea.

— Care ar fi, totuși, atu-urile echipei al cărei conducător sînteți?

— O pregătire fizică bună, o stare de sănătate cu indici superiori altor echipe. Datorăm mult, pe acest tărîm, medicului nostru Halmagyi, preocupat, vrednic, pasionat, colaborator serios al antrenorilor Bone și Erdögh. Și, bineînțeles, talentul jucătorilor, plăcerea lor nealterată de a juca.

țional al pregătirilor de iarnă ale A.S.A.-ei, oferă condiții excelente pentru atacarea unui capitol atât de important în viața unei echipe de fotbal: acumulările decisive de ordin fizic. Păduricea din jurul lacului Ūrsu, cu aleile ei vălurite, reprezintă o pistă autentică pentru alergările care solicită; sala de forță a «Complexului Sovata», utilată excelent, este o gazdă minunată pentru antrenamentele de după-amiază; aparatura medicală a aceluiași complex înseamnă un cadru ideal pentru refacere după efort, când mușchii se relaxează

în bazinul cu apă termală, în vana protectoare pentru masaj subacvatic.

A.S.A. se află în mod cert într-un moment aparte din istoria sa, când se profilează la orizont un posibil succes fără precedent.

Dobîndirea lui va fi, se înțelege, anevoioasă, și refuzul liniei minime rezistențe este considerat a fi singura cale. Pe care s-a și angrenat, lăsînd, deocamdată, în urmă, vreo 160 kilometri parcurși în alergare, mii de kilograme ridicate, un riu de sudoare.

I. C.

Florea Ispir este căpitanul echipei. Adoptat de A.S.A., acum 8 ani, după legitimări la Steaua (primul său antrenor, a fost Romeo Catană) și T.U.G. București.

Ce crede antrenorul Bone despre el?

«Are plasament, simțul anticipației, detentă, intuiția timpului. Într-un cuvînt, un «libero» autentic. Pentru postul de căpitan de echipă a candidat cu următoarele argumente: personalitate, comportare constant bună și de lungă durată, dăruire în joc.»

Ce crede Ispir despre el însuși?

«Stau cam prost cu «întoarcerile», probabil că nici stilul meu de joc nu este foarte spectaculos. Mă măgulesc aprecierile antrenorului nostru. Și atunci vă întreb și eu. Este tîrziu, la 28 de ani, să mai sper într-o selecționare la echipa națională?»

Foto:
Dragoș NEAGU

«Statul major» al echipei, discutînd tema unui antrenament: antrenorul principal T. Bone este încadrat de «secunduh» A. Erdögh și medicul E. Halmagyi.

A.S.A. se gîndește și la ziua de mîine. Și-a luat la Sovata și cei mai buni 30 copii și juniori ai propriului «Centru», a căror pregătire o supraveghează fostul portar Boros și fostul fundas Czako.

Ion Voinescu este neschimbat. Numai oase și mușchi. Privirea i-a rămas aceeași, de felină la pîndă. Este jovial, modest, cu o tentă de bonomie, de parcă nu el ar fi țesut o bucată din «legenda» fotbalului nostru, de parcă nici nu ar fi aflat că o recentă anchetă de proporții l-a desemnat cel mai bun portar al României în ultimul pătrar de veac. Brav, pe vremuri, sub «bombardamentul» înaintașilor adversi, nu se clintește nici de data aceasta, sub un alt «bombardament», al întrebărilor reporterului.

— Se vorbește de o acută criză de portari la nivel național. Care este părerea dumneavoastră?

— Nu de portari buni ducem lipsă, ci de portari bine antrenați. Statul în poartă este ca matematica. Dacă nu exersezi zilnic, te trădează. Mai mult, «postul» pretinde antrenamente suplimentare, ori eu nu mai văd nici-un tricou cu nr. 1 amînînd plecarea la cabine, după o ședință de pregătire, ca să nu mai vorbesc de dispariția celebrei «gropi cu nisip», probă dură, care obligă portarul să facă față rigorilor unui

Intr-adevăr, copiii au nevoie de idoli. Numai ochi și urechi, micii fotbaliști de la Steaua ascultă indicațiile lui Voinescu, înainte de antrenament.

VOINESCU:

Nu de portari buni ducem lipsă, ci de portari bine antrenați!

meci, afundat în nisipul gropii de sărituri. Călit acolo, în luptă cu nisipul dușmănos care-ți îmbrățișează gleznele, la revenirea pe gazon și se pare că ești un fulg care-și poate lua zborul. Maestrul Augustin Botescu a adus, cîndva, la C.C.A., metoda aceasta excelentă de antrenament. Dînsul a ieșit la pensie. Dar de ce o fi fost... pensionată și metoda sa?

— Sînteți șeful centrului de copii și juniori a clubului Steaua. Ați lucrat și la echipa națională de juniori. Cum ar arăta o sinteză a vastei dv. experiențe pe acest

tărîm?

— Copiii au nevoie de idoli și tocmai de aceea fotbaliștii de azi trebuie să fie antrenorii de mîine ai minifotbaliștilor. Ceea ce nu obligă la cantonare perpetuă în acest perimetru. E vorba de o etapă obligatorie, cu beneficiu reciproc. Problema cea mai strîmțentă este cea a selecției. Pentru că criteriile pe care le numim științifice, mai conțin în ele și o doză de abstract. Greu de fixat, așa numi-o modul cum copiii pot și știu să trăiască fotbalul. Fiindcă întotdeauna va ajunge

fotbalist prichindelul care se lipește de un gard, uitîndu-se avid printr-o crăpătură, la un meci oarecare, înaintea altuia care nu deschide televizorul decît la România-Brazilia. La portari, lucrurile sînt mai clare. Ponderea invizibilă la o selecție de rutină este curajul. Căci ce extraordinar portar ar fi ajuns, de pildă, Gaborăș, bine înzestrat fizic și tehnic, dacă ar fi avut și curaj! Și, culmea, nici criteriile obiective nu pot avea un statut de «tabu». Ce părere aveți de pildă, că primii doi laureați ai trofeului «Balon d'or» 1977, Simon-

sen și Kegan, au fiecare 1,67 m înălțime și 63 kg? Un examinator rigid i-ar fi respins la primul lor contact cu fotbalul.

— De ce credeți că fotbalul nostru rămîne nesatisfăcător?

— Sînt două obstacole, pe care... nu le mai surmontăm odată! Capacitatea de angajare totală și, mai ales, slăbiciunile de ordin psihic. Pentru că ce altceva decît o cursă psihologică (pierdută, din păcate) a fost meciul cu Iugoslavia?

Ion CUPEN

25 noiembrie 1962. Ultimul meci în poarta echipei naționale, România—Spania, 3-1, pe gazonul stadionului «23 August», din București. În calitate de căpitan de echipă, Voinescu schimbă fanioanele cu Collar.

O familie afectuoasă: Ion, Ileana (apreciată profesoară de fizico-matematici) și micuța Sorana Voinescu

GABRIEL POMETCU și amintirile sale despre... viitor

Gabriel Pometcu a fost, fără îndoială, unul dintre cei mai iubiți boxeri români din ultimii ani. Amatorii de spectacole pugilistice l-au admirat pe Gabi pentru boxul său deosebit de spectaculos, pentru ardoarea și ambiția cu care și-a apărat șansele în fiecare meci, pentru «fair-play»-ul cu care a primit victoria, dar și înfrângerea.

Deși în curînd se vor împlini doi ani de cînd a renunțat la activitatea competițională, fostul campion al «penelor» Gabriel Pometcu nu a fost uitat de iubitorii sportului cu mănuși. Aceștia l-au recunoscut — în ciuda mustății pe care nu a avut-o pe cînd era boxer — în postura «omului de colț» la ultima gală de verificare a lotului național. A condus la ring cîțiva juniori care au boxat în «deschidere». Fostul campion al țării, un maestru de necontestat al croșeelor, este acum antrenor la Rapid... Unul dintre cei mai tineri, de vreme ce o bună parte dintre vechii săi parteneri de întrecere continuă încă să mai lupte în «careul magic». Gabriel Pometcu are doar 31 de ani. Ar fi putut să mai boxeze. De ce a renunțat? Aceasta a fost una dintre întrebările pe care i le-am adresat tînarului antrenor, pe care l-am găsit, acum la început de an, în mijlocul juniorilor din lotul național.

— De ce am renunțat la activitatea competițională? Sincer să fiu, pentru că am simțit că nu mai pot lupta ca în tinerețe. Boxul este un sport pe care nu poți să-l... pîcălești. Eu am luptat întotdeauna gîndindu-mă la victorie

nu la felul în care aș putea scăpa mai ușor...

— Desigur, le ceri același lucru și elevilor tăi.
— Nici nu concep altfel. Îi vreau pe toți curajoși, dirzi. «Răi» — cum ne place nouă să-i numim cu admirație pe băieții care dau totul în luptă.

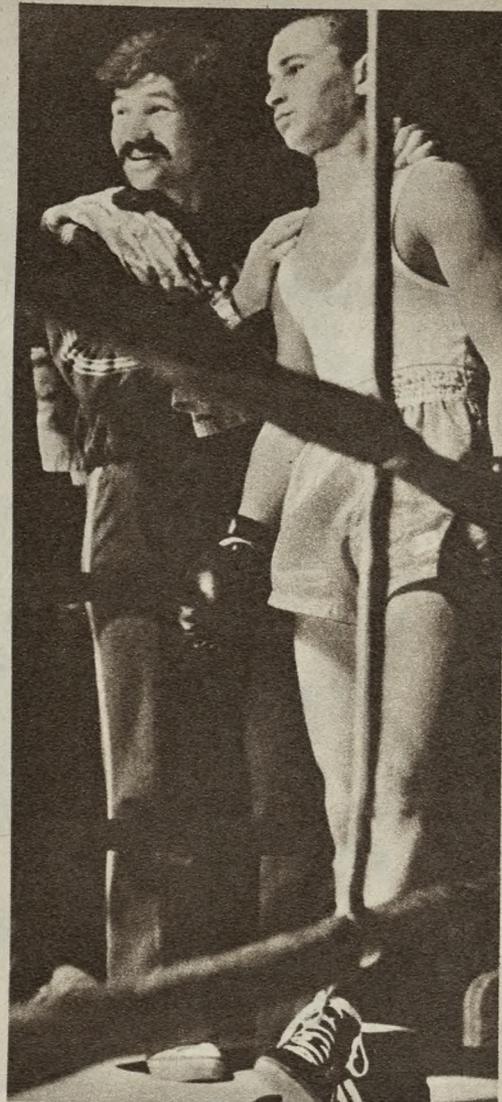
— Ai avut asemenea adversari?
— Destui. Acasă îl aveam pe Octavian Amăzăroaie, peste hotare pe Ștefan Förster și Vladimir Kuznețov. Cu Förster am boxat de mai multe ori și... scorul îmi este favorabil: 3-2. Nici lui Kuznețov nu i-am rămas, cum se spune, dator. M-a învins la J.O. de la Munchen, dar l-am întrecut la Campionatele europene de la Belgrad. Era campion olimpic. Victoria asupra lui cred că a fost cea mai mare din cariera mea...

— Din cîte știm, ai boxat timp de 13 ani. Ai adunat multe amintiri?

— Sigur că da. Ce folos, însă? Nu-mi place să trăiesc din amintiri. Cred că cele mai frumoase aduceri aminte sînt cele despre... viitor.

— Și care ar fi acestea?
— Meciurile în care elevii mei vor cîștiga titluri de campioni ai țării și poate și mai mult; vremea cînd antrenorii mai vîrstnici mă vor aprecia pentru munca și cunoștințele mele profesionale; examenele mele la I.E.F.S. și altele.

— Înțelegem că toate acestea sînt proiectele

Antrenorul Gabriel Pometcu afișează un optimism justificat de valoarea și buna pregătire a elevului său Radu Daniel.

tale de viitor.

— Da, o parte dintre ele. Toate sînt legate de noua mea profesie.

— Cum îți explici că, tînar antrenor, deocamdată fără «palmares», ai fost chemat totuși să ajuți la pregătirea lotului național de juniori și tineret, care se pregătește pentru două mari competiții internaționale — «europenele» de la Dublin (1978) și «mondialele» de la București (1979)?

— Cred că mi s-a dat o șansă. Șansa de a... învăța, de a pătrunde, cum se spune, tainele noii mele meserii. Și poate că federația vrea să vadă dacă Pometcu este sau nu în stare să se înhame la o muncă grea și de durată. Nu sînt eu atît de naiv să cred că am fost invitat la lot pentru cunoștințele mele de antrenor. Am multe de învățat în această privință. Deocamdată «modelul» meu este antrenorul Teodor Niculescu, pe care îl apreciez foarte mult. Lui i-a fost încredințat lotul național de juniori și tineret. Cred că împreună vom reuși să obținem rezultate bune.

— Cum te simți ca «om de colț»?

— Îmi bate inima mai tare, iar dacă elevul meu boxează prost îmi vine să intru în pămînt de rușine. Adesea abia mă pot stăpîni să nu arunc prosopul în ring cînd sportivul meu e în dificultate...

— Știi ce părere are despre tine «modelul» tău, antrenorul emerit Teodor Niculescu?

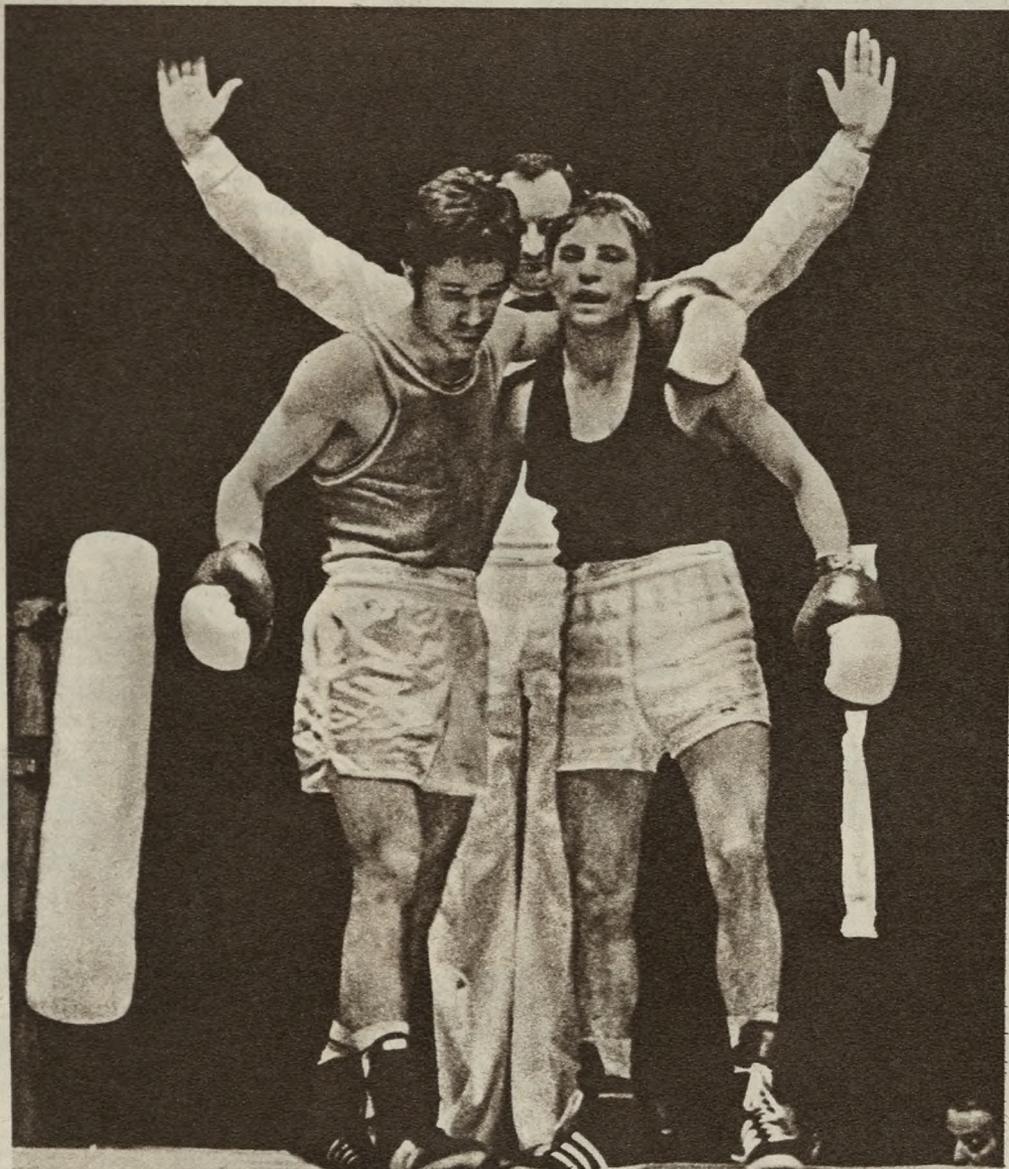
— Cred că mă simpatizează. I-am fost elev...

— Să-ți spunem ce crede el despre tînarul antrenor Gabriel Pometcu: «Gabi poate deveni un antrenor bun. Are simț și tact pedagogic, are o concepție modernă despre antrenament și lupta din ring. Este foarte receptiv și dacă va munci cu pasiune va reuși să realizeze lucruri deosebite în noua sa profesie...»

— Cuvînte frumoase. În urechile mele sună ca o încurajare din partea cuiva care are încredere în posibilitățile mele. Îi mulțumesc.

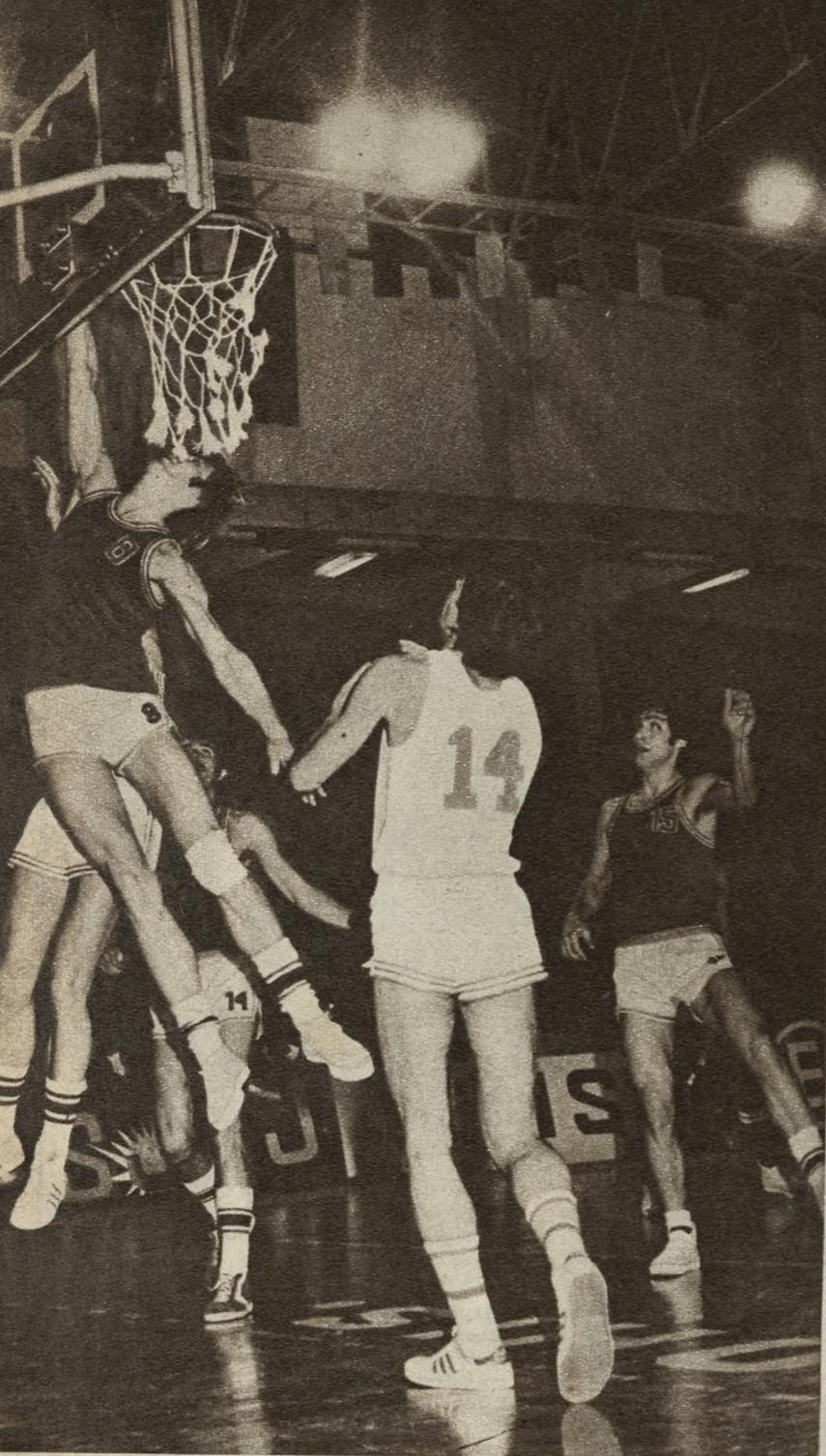
— Mult succes! Și nu uita că «europenele» de tineret de la Dublin, din vară, reprezintă primul mare examen al tînarului antrenor Gabriel Pometcu...

Petre HENT

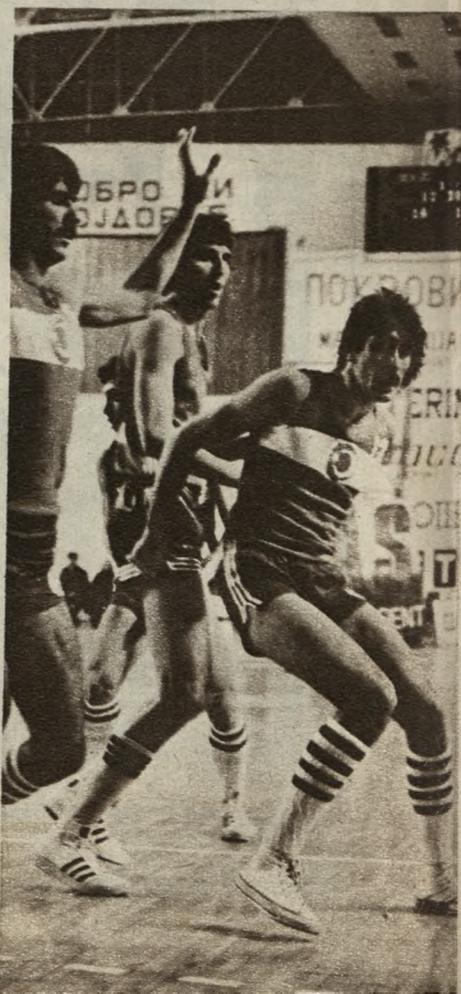
Gabriel Pometcu (stînga) și Ștefan Förster (R.D.G.) au rămas prieteni, indiferent de decizia arbitrilor...

ÎN BASCHET DOMINĂ GIGANȚII

La Skoplje s-a disputat recent cea de a XIX-a ediție a Balcaniadei de baschet pentru seniori. După cum se știe, întrecerea a fost câștigată de echipa Iugoslaviei (campionă europeană în anul 1977), locul secund fiind ocupat de baschetbaliștii români. Disputele, de un excelent nivel tehnic și spectacular, au scos în evidență faptul că o echipă de baschet nu mai poate obține performanțe deosebite dacă nu va avea în componența ei jucători cu talie și gabarit deosebite. Formația Iugoslaviei, de pildă, cu realizări excepționale în baschetul mondial, dispune de un lot de jucători cu excelente cali-

tăți, iar cei cu o înălțime de peste 2,00 m nu reprezintă excepții. **Kresimir Ciosici** (2,10), **Ratko Radovanović** (2,10), **Zarko Koprivića** (2,07 și 110 kg), **Andro Knego** (2,15), **Mihovil Nakici** (2,03), **Slobodan Subotici** (2,02) sînt printre cei care au evoluat cu succes la Skoplje. Dar, constatări asemănătoare se pot face și la celelalte formații prezente la Balcaniadă. Jucători «giganți» au apărut și în reprezentativele **Greciei, Bulgariei și Turciei**. Acest lucru a determinat ca întrecerile să fie foarte echilibrate, scorurile finale ale multor partide rămînînd sub semnul in-

1. Luchian Ivascencu (nr. 8), urmărit de Slobodan Subotici (14) și Vasile Popa (15), înscrie un coș pentru echipa României în meciul cu Iugoslavia

2. Încadrat de doi «giganți» Knego (nr. 8) și Radovanović, Ion Uglai marchează două noi puncte pentru echipa României

3. Alexandar Nikolici este îngrijorat. Echipa sa este condusă în meciul cu România. Anto Djogici, Josko Papici, Ratko Radovanović, Kresimir Ciosici și Mirza Delibasić (mască de Ciosici) ascultă cu atenție indicațiile antrenorului

4. Kresimir Ciosici (Iugoslavia) într-o acțiune individuală caracteristică în meciul cu formația Turciei

certitudinii pînă în ultimele secunde de joc. O curiozitate: modul în care au jucat baschetoliștii iugoslavi în debuturile tuturor meciurilor din cadrul Balcaniadei. Ei au fost conduși de toate echipele timp de 10—15 minute și greu au obținut victoria în meciurile cu România și Bulgaria. Antrenorul lor **Aleksandar Nicolici** a motivat acest fapt prin temperatura scăzută din sala Kale, + 7—8 grade C, dar frigul din sală a fost egal pentru toți jucătorii.

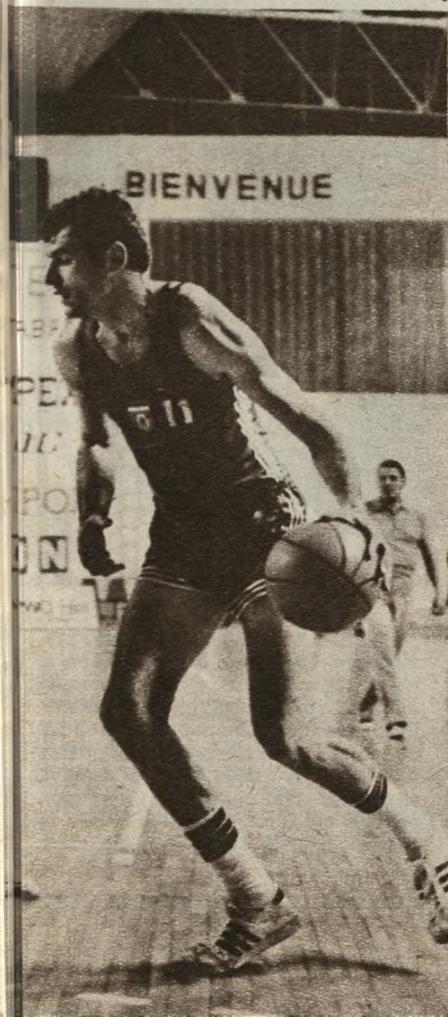
La Skoplje sportivii români au fost printre cei mai simpatizați; în toate jocurile, fazele reușite de baschetoliștii noștri au fost aplaudate la scenă deschisă.

Antrenorii echipei României **Dan Niculescu** și **Mihai Nedef** au prezentat la Balcaniadă o formație omogenă, care a cuprins baschetbaliști experimentați, valoroși cum sînt **Vasile Popa**, **Costel Cernat**, **Dan Niculescu**, **Gheorghe Oczelak**, precum și tineri care s-au impus deja ca **Ion Uglai**, **Mihai Caracion**, **Luchian Ivascencu** și alții care bat insistent la porțile consacării cum sînt **Petre Brănișteanu**, **Gabriel David**.

Dar, căutările specialiștilor și tehnicienilor trebuie să continue. Echipei noastre, care are un stil de joc curat, plăcut la vedere, îi lipsesc însă oamenii valoroși de peste 2m, cei care asigură astăzi performanțele în baschetul internațional. Federația de specialitate a luat unele măsuri în această direcție. Iar cînd antrenorii lotului reprezentativ vor dispune de baschetbaliști de 2,05—2,10 m atunci, cu siguranță mult mai bune vor fi și rezultatele echipei noastre naționale.

Paul IOVAN

4

SANIA doar joacă de copii?...

Nu, cel puțin de la un punct!

Pînă în momentul cînd nevinovatului instrument de divertisment hibernal — în loc să-l lași să lungeze în voie, din vîrf de derdeluș — îi strămuți cîmpul de acțiune pe impresionanta pistă de gheață a unei pîrtii speciale de... bob. Da, din acest moment sania devine recuzită competițională, iar cel care o folosește, indiferent de vîrstă, nu mai este un oarecare, ci un sportiv. De altfel, sîniușul de competiție și-a cucerit de mulți ani un binemeritat loc printre disciplinele J.O. de iarnă, iar anual, cele mai vestite pîrtii (dintre care multe înghețate artificial) din Europa și America sînt asaltate de spectatori dornici să urmărească întrecerile micuțelor aparate cu tîlpici de oțel, din cadrul campionatelor europene și mondiale.

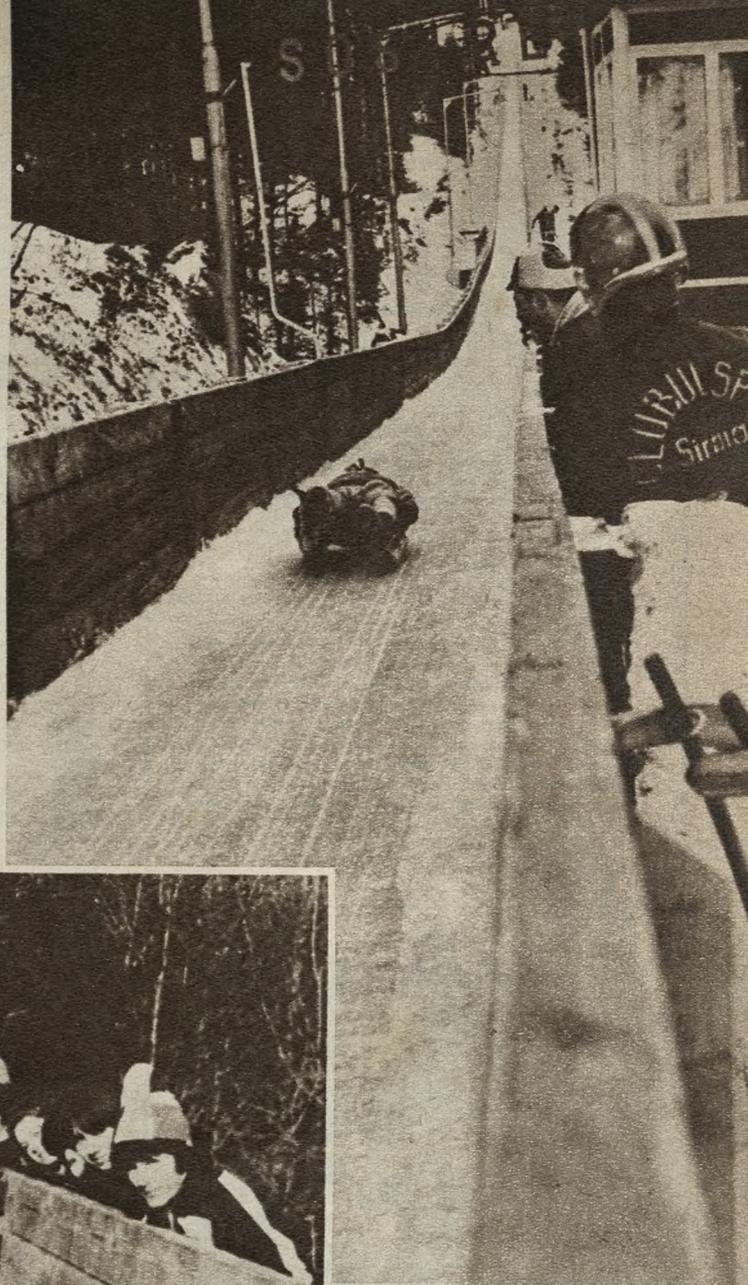
De cîteva ierni, sîniușul competițional a prins aripi și în țara noastră și — precum voinicul din poveste — crește și se fortifică cu o impetuozitate care ne lasă să-i întrezărim un viitor de toată frumusețea.

«Avem tineri talentați, curajoși — ne spune Constantin Iovan, antrenor de lot republican, pentru această disciplină. Sportul care ne preocupă, deși pare simplu la prima vedere, este destul de dificil. Reclamă o tehnică de coborîre bine pusă la punct, pe care și-o pot însuși numai acei tineri care întrunesc o multitudine de calități: îndemnare, viteză de reacție, rezistență, atenție concentrată, acuitate vizuală foarte bună, forță și viteză în start etc. Și, peste toate, mai intervine ceva: poziția specifică de coborîre cu sania de concurs care, pentru un neavizat, pare incomodă, nefirească. Despre acest lucru ar fi însă bine să vă spună cîteva cuvinte colegul meu, antrenorul Ion Goleșcu, fost campion al țării la sanie, pînă nu demult.»

«Pe sania de concurs — preia discuția fostul campion — se coboară în poziția culcat pe spate. O poziție deloc incomodă, ci ideală din mai multe puncte de vedere. Întregul ansamblu, omșanie formează un tot, de o formă aerodinamică, datorită căreia rezistența aerului este ușor înfrîntă; în asemenea condiții, centrul de greutate al ansamblului «cade» undeva, jos de tot și astfel riscurile răsturnărilor sînt minime; la conducerea saniei pe pîrtie, datorită poziției amintite, manevrele se fac cu ajutorul întregului corp, începînd cu capul și terminînd cu picioarele. O înclinare a capului la stînga sau la dreapta, o înălțare de umăr, o mișcare de șold sau de picior pot schimba direcția saniei după dorință. Pentru aceasta, însă, trebuie să cunoști manevrele și în special să pozezi calitățile despre care amintea mai înainte antrenorul Iovan.»

Mărturisirile celor doi antrenori le ascultam privind împreună, cu interes, coborîrile pe sanie ale sportivilor, pe pîrtia de bob de la Sinaia. Era o zi de antrenament, iar pe pîrtie erau prezenți tineri și tinere (aflați în vacanță) din Sinaia, M. Ciuc, Brașov, Vatra Dornei și Petroșani, cu toții veniți să se pregătească pentru concursurile (deosebit de numeroase) care se vor desfășura în acest an. Am văzut-o la lucru pe campioana de senioare Elena Stan, pe campioana junioarelor Maria Maioru, pe Victor Anghel și Iacob Ispas — un cuplu reductabil la sania de două persoane, pe tineretele speranțe St. Nenciu, C. Răducanu, Cornelia Vasile și Gabriela Soare și pe foarte mulți alții. Coborau curajoși, dezinvolt, cu toții manifestînd o mare poftă de lucru. O primă garanție a progresului pe care-l așteptăm din partea acestei tinere și frumoase discipline sportive.

Gheorghe ȘTEFĂNESCU

Prof. Ion Lupușor, antrenor la Clubul Sportiv Sinaia, supraveghează lansările pe pîrtie ale elevilor săi.

Elena Stan, triplă campioană republicană la sanie, are 20 de ani și speră, pe bună dreptate, să cucerească alte noi titluri în anii ce vor urma.

SEZONUL pîrtiilor înzăpezite e în toi. Marile concursuri se țin lanț, prilejuind schiorilor noi și noi performanțe. Coboririle vertiginose cu peste «o sută» la oră sînt curențe. Alături de cvasi-imbatabilul Ingemar Stenmark (în mijlocul imaginii) apar noi vedete: Heini Hemmi (stînga) și Jean-Luc Fournier. Pe cînd, alături de ei, și un schior român?

BASCHETUL, unul dintre cele mai populare și mai dinamice sporturi, pare că a fost inventat pentru «giganți». Tot mai mulți jucători depășesc înălțimea de 2 m, «selecție» care a generat ideea înființării unor competiții separate pentru sportivii «pină» și «peste» 1,80 m. Probabil că discuțiile pe această temă vor continua mult și... bine. Pînă atunci, cine ajunge la coș... înscrie.

RALIUL celor o mie de lacuri, desfășurat în Finlanda, a oferit fotoreporterilor momente interesante. Iată două dintre ele. În imaginea de jos, un co-pilot meșterește ceva la motor, în timp ce pilotul continuă să conducă. Bineînțeles, o asemenea evoluție nu putea duce la victorie și tradiționala șampanie a învingătorilor a revenit unui echipaj mai norocos (finlandezii Hämäläinen — Tiukkanen), a cărui mașină a mers... ceas.

SPORTUL are laureați nu numai pe planul performanței, ci și al frumuseții. Iată, în fotografia de jos, doi sportivi desprînși, parcă, dintr-o peliculă de film. La Universiada de la Sofia ei au primit «Premiul frumuseții». Amîndoi sînt jucători de volei: Brigitte Lamboule este titulară în echipa Franței, iar Manuel Padilla în cea a Mexicului.

UN SALT acrobatic cu o motocicletă de 250 cmc. Nu este isprava unui... cascador, ci a unui campion autentic: sovieticul Ghenadi Moiseev. Participînd la Campionatul mondial de motocros, desfășurat în localitatea finlandeză Hyvinkää, Moiseev a reușit să cîștige titlul suprem. Campionul mondial are 29 de ani. El s-a impus ca lider în această cursă încă din start.

JEAN PIERRE RIVES, vedeta blondă a rugbyului francez, nu este, cum poate ar crede unii, ceea ce se numește un «dur». Dimpotrivă, el este un băiat foarte calm, delicat, timid chiar. Preocupările extra-rugbystice ale echipierului lui Stade Toulousain au un caracter cum nu se poate mai pașnic. Iată-l pe Jean Pierre, într-unul din momentele sale de relaxare, jucând golf pe terenul Palmola din Toulouse.

ACCIDENT PE PISTĂ? Nu! Doar o sosire dintr-o cursă în care atleții au aruncat în întrecere toate resursele lor fizice. Epuizați după efortul depus, sportivii se relaxează fiecare în felul lui. Și, rețineți, imaginea nu ne redă un final de maraton, ci momentul imediat următor sfârșitului cursei de 1500 m, din întrecerea decatloniștilor la Jocurile Mondiale Universitare de la Sofia.

VĂ MAI AMINTIȚI, desigur, de Marie-Therese Nadig, fetița din «Țara cantoanelor», care — spre surprinderea tuturor — a devenit la J.O. de la Sapporo (1972) dublă campioană olimpică la schi. Marie-Therese nu a ieșit din actualitatea sportivă. Unul din secretele longevității sale este... fotbalul, pe care-l practică, cu aceeași pasiune ca și schiul, ca membră a secției feminine a lui F.C. Zürich.

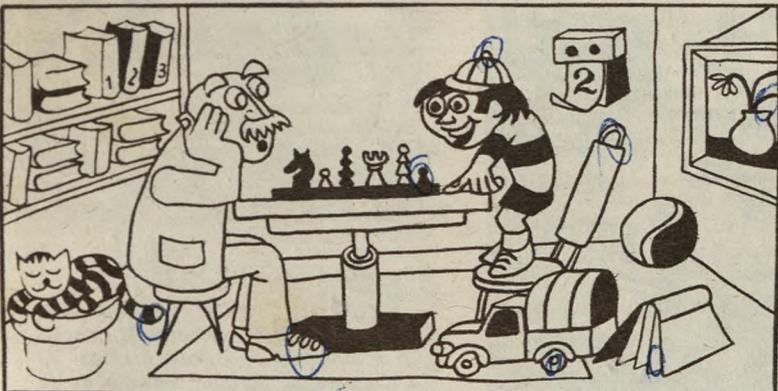

ATACUL MUNTE-LUI... cu mașina! Așa se poate intitula fotografia de mai sus, luată în apropiere de muntele Elbrus din Uniunea Sovietică. Teatrul de desfășurare a multor întreceri oficiale și neoficiale de alpinism, vârful Elbrus «se pregătește» să primească noi musafiri, de data asta motorizați... Alpiștiștii, ajutați de specialiști, fac diferite teste pe mașina U.A.Z., special amenajată.

A FOST 11 m? Fotbalistul Rummengigge, de la Bayern München, a pătruns vertiginos în careul echipei F.C. Köln, creându-și o bună poziție de a marca. Unul dintre apărătorii lui F.C. Köln l-a ținut, însă, de tricou. Faultul l-a scăpat arbitrilor care conducea meciul, faza fiind... văzută perfect doar de camerele de televiziune. Dar ce folos? Arbitrul electronic nu a fost inventat încă!

8 GREȘELI... Caricaturistul **Octavian COVACI** vă oferă desenele sale doar în aparență identice, invitându-vă să descoperiți cele opt detalii care le deosebesc. Succes!

JUNIORII HOCEIULUI și-au desemnat marii campioni, după dispute spectaculoase în care copiii au jucat ca... seniorii! În Canada tinerii hocheiști sovietici au câștigat titlul mondial, în Finlanda gazdele au furnizat marea surpriză cucerind titlul european, iar la Sofia, pe patinoarul «Slavia», copiii hocheiului românesc au terminat pe primul loc, neînvinși, «Turneul celor 6 națiuni».

HOCHEIUL LA ORA TINERETII

Cînd, la sfîrșitul lunii noiembrie, după primele patru tururi ale primei grupe valorice a Diviziei A, se alcătuieste lotul reprezentativ la hochei, au existat suficient de mulți tehnicieni care, parcurgînd lista selecționaților, și-au manifestat îngrijorarea cu privire la viitoarele rezultate. Echipa cu care porneau la drum antrenorii Ștefan Ionescu și Ion Tiron era foarte tînără, cu mulți debutanți, urmînd ca pe parcurs să se rezolve și unele probleme de titularizare a citorva fundași noi. Cu alte cuvinte, perspectivele nu păreau prea... «roze».

Dar, optimismul, puterea de muncă și ambiția celor doi antrenori au fost stimulatoare pentru componenții lotului, care s-au angajat deplin, cu convingere (ceea ce este foarte important!) la muncă și treptat, rezultatele, neconcludente la început, au devenit mai bune. Dincolo însă de bilanțul cifric, care a rămas, totuși, pînă la urmă destul de «subțire», ceea ce a contat în aprecierile făcute la sfîrșitul lunii decembrie (cînd s-a încheiat suita de jocuri internaționale ale acestei prime etape de pregătire pentru grupa B a C.M.), a fost tocmai STILUL MODERN DE JOC AL ECHEPEI, FORȚA EI DE ATAC, VITEZA ȘI ÎNCLINAȚIA EVIDENTĂ SPRE COMBINAȚII SCURTE, DAR EFICIENTE. Numai așa a fost posibil ca în Iugoslavia echipa noastră să cîștige o dată (7-5) și să termine la egalitate (5-5) în meciul revanșă cu reprezentativa țării gazdă, după care au urmat jocurile apreciabile, prin ritmul și echilibrul lor, cu valoroasa echipă sovietică Metalurg Celiabinsk și, apoi, cu redutabila reprezentativă a Poloniei.

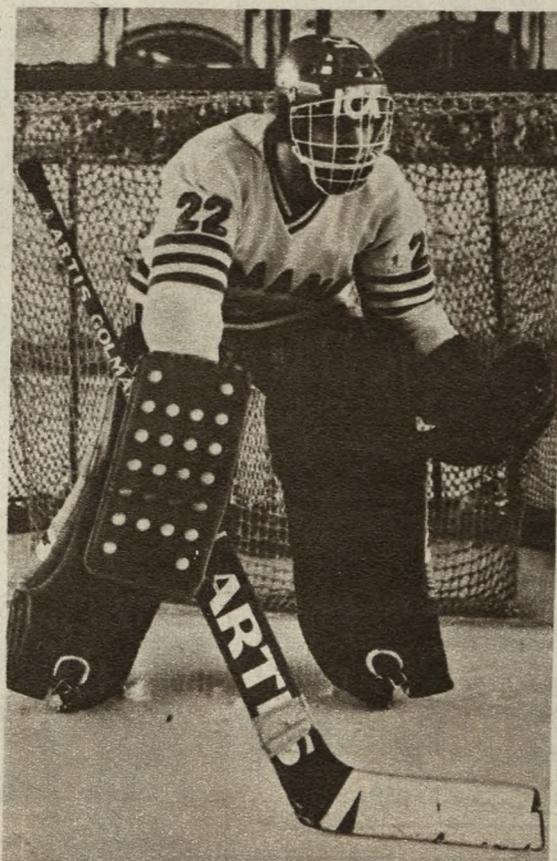
Important este, așadar, faptul că primul pas a fost făcut, în sensul că «noul val» al hocheiului nostru a trecut cu succes primele examene.

Desigur, nu toate «notele» catalogului activității din această primă perioadă de pregătire au fost de trecere. Au mai rămas și... «corijențe». Este cazul, de pildă, al încă numeroaselor momente de neatenție în apărare, al plasamentului greșit în defensivă, al tendinței de a juca cîteva secunde în plus (fatale!) pucul și, mai ales, al impreciziei în fazele ofensive, lacună care în mod cert a costat (să sperăm că nu va mai costa...!) mult selecționata noastră în acest început de sezon internațional.

Practic, din primele trei linii de atac, două sînt noi: Z. Naghi, Solyom, B. Naghi și Olenici, V. Hutanu, Nistor. Este bine ca ele să fie în continuare

menținute pentru ca să le crească omogenitatea și mai mult. Perechile de fundași (cu Hălăucă, Bartalis, Mikloș) reprezintă — cum spuneam — o problemă de rezolvat în perioada următoare. Aceasta cu atît mai mult, cu cît și la formațiile fruntașe, Steaua și Dinamo, necazurile sînt cam aceleași. Motiv pentru care credem că în următoarea etapă de pregătire, decisivă pentru că precede participarea la C.M. (Belgrad, 16-27 martie), s-ar putea să apară în lot și alte nume noi... Dar, chiar dacă nu se va întîmpla așa, este cert că echipa de hochei a țării trăiește ora tinereții. Ceea ce este foarte bine!

Călin ANTONESCU

ÎN FOTOGRAFII:

1. Două speranțe ale hocheiului românesc față-n față: atacantul Z. Naghi (în echipament de culoare închisă) de la Dinamo și portarul Fekete de la S.C. Miercurea Ciuc. Ambii fac parte din lotul reprezentativ, unde au evoluat cu succes.

2. Portarul Gh. Huțan (Dinamo București) a avut la acest început de sezon dificila sarcină de a suplini absența din echipa reprezentativă a lui Valerian Netedu. Și, Huțan s-a achitat promițător de răspunderea care i-a revenit...

3. Ludovic Bartalis are 22 de ani, a fost crescut la Liceul nr. 1 din Miercurea Ciuc, iar de peste un an evoluează la Dinamo București, iar din această toamnă a fost inclus în lotul reprezentativ. El reprezintă una din soluțiile prin care antrenorul Șt. Ionescu încearcă să rezolve criza de fundași a lotului reprezentativ.

Foto: D. NEAGU

CU 4 LUNI ÎNAINTEA STARTULUI

- Grupa I (Buenos Aires și Mar del Plata): ARGENTINA, ITALIA, UNGARIA, FRANȚA.
- Grupa II (Cordoba și Rosario): R.F. GERMANIA, POLONIA, MEXIC, TUNISIA.
- Grupa III (Mar del Plata și Buenos Aires): BRAZILIA, SPANIA, AUSTRIA, SUEZIA
- Grupa IV (Mendoza și Cordoba): OLANDA, SCOȚIA, PERU, IRAN

Tragerea la sorți a grupelor, efectuată acum zece zile la Centrul cultural «San Martín» din Buenos Aires, face ca pregătirile celor 16 echipe participante la turneul final al C.M. să cunoască o «turnură» nouă, axându-se acum, în principal, pe specificul de joc al adversarilor direcți, pe studierea acestora, pe «strategia» obținerii unuia din primele două locuri care dau dreptul la promovarea în etapa următoare. După cum se știe, în cele 4 grupe se joacă sistem campionat (fiecare cu fiecare), echipele clasate pe locurile 1 și 2 (deci 8 în total) fiind din nou

repartizate în două grupe (seriile semifinale) ai căror câștigători își vor disputa finala.

Care sînt primele ecouri ale tragerii la sorți?

Majoritatea comentatorilor apreciază că cele mai echilibrate (și, deci, mai dificile) grupe sînt prima și a treia, în care cite un «lider» sud-american, Argentina și Brazilia, vor primi asaltul cite unui «terțet european»: Italia, Ungaria, Franța, respectiv Spania, Austria, Suedia.

Antrenorul echipei gazdă a C.M.-ului, Luis Menotti, este unul dintre tehnicienii care nu s-au arătat prea încințați de «inspirația» micuțului Ricardo Teixeira Havelange (nepotul președintelui F.I.F.A.), care a extras bilele din urnă, tehnicianul argentinian apreciind că grupa sa va supune echipele la solicitările cele mai mari. «Nu privesc cu pesimism jocurile din grupa I — declara el recent — dar este sigur că toate cele patru formații aspiră la calificare și că deci absolut toate cele 6 partide vor fi de maxim angajament. S-ar putea ca, pînă la urmă, ordinea în clasament să fie decisă de golaveraj. Privind componența grupei, mă felicit pentru inspirația pe care am avut-o de a angaja în această primăvară 3 jocuri de pregătire cu echipe europene, Bulgaria la 29 martie, România la 5 aprilie și Portugalia la 12 aprilie. Aceste meciuri ne vor fi de folos în cunoașterea stilului euro-

pean, înaintea partidelor cu Italia, Ungaria și Franța».

Teoretic, R.F. Germania și Polonia (care vor inaugura întrecerea în ziua de 1 iunie, pe stadionul River Plata), medaliate cu aur și bronz ale ediției precedente, au șanse mari de a absolvi cu succes grupa a II-a, după cum, în mod normal, Olanda și Scoția sînt favoritele ultimei grupe.

Între timp, organizatorii argentinieni «își suflecă mințile» pentru munca de încheiere a lucrărilor de pregătire a marilor teatre de desfășurare a mării bătălii fotbalistice dintre 1 și 25 iunie. La Buenos

Aires, stadionul River Plata supranumit «El Monumental» (85 000 locuri) este pus la punct în ceea ce privește unele instalații anexe, ca și stadionul Velez Sarsfield, al doilea stadion din capitala argentiniană desemnat să găzduiască meciuri. La Cordoba se perfectează construcția noului stadion (53 000 locuri), ca și la Mar del Plata unde de asemenea s-a construit pentru C.M. un stadion nou. La poalele Anzilor, o altă construcție nouă, stadionul de 50 000 de locuri de la Mendoza. În fine, la Rosario a fost complet renovat stadionul Central, și el cu aproape 50 000 de locuri.

Luis Menotti, antrenorul echipei Argentinei

O fotografie istorică: reprezentativa Uruguayului, prima campioană a lumii, în 1930

SPORT

Nr. 1 (412)

IANUARIE

1978

ANUL XXXI

Redacția și administrația: str. Vasile Conta 16, București, Sectorul 1, Oficiul poștal 22. Telefoane: 11 91 13 și 11 10 05. Abonamentele se fac la toate oficiile poștale din țară, iar în întreprinderi și instituții prin difuzorii voluntari. Costul abonamentului: 3 luni — 7,50 lei; 6 luni — 15 lei și 1 an — 30 de lei. Cititorii din străinătate se pot abona adresându-se la ILEXIM, Departamentul Export-Import Presă, P.O. Box 136-137, telex: 11226, București, strada 13 Decembrie nr. 3.

Revista se tipărește la Combinatul poligrafic «Casa Științei».

43 806

Prezentarea artistică: Gheorghe DEDIU

Prezentarea tehnică: Aurelian UDROIU

ACTIVITATE SUSȚINUTĂ ÎN HOCHEI

Campionatul național de hochei se află în plină desfășurare, constituind totodată «punctul de sprijin» al pregătirilor echipei naționale pentru viitoarea ediție a C.M. (grupa B).

În imagine, un aspect dintr-un meci de verificare ROMÂNIA — POLO-NIA, disputat la București: Tureanu (nr. 6) și Axinte (nr. 7) — ambii în echipament de culoare închisă, declanșează un atac căruia polonezul Jobczyk nu i se poate opune

Foto: Ion MIHĂICĂ

SPORT

2,50 LEI